

இராமாயணக் குறிப்புகள்

பெரியார்

வெளியீடு:

பெரியார் திராவிடர் கழகம்
29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளூவர் நகர், திருவான்மியூர்
சென்னை - 600 041
periyarmulakkam@yahoo.com

நூலின் பெயர்	:	இராமாயணக் குறிப்புகள்
ஆசிரியர்	:	பெரியார்
வெளியீடு	:	பெரியார் திராவிடர் கழகம் 29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு திருவள்ளூவர் நகர், திருவான்மியூர் சென்னை - 600 041
பதிப்பு ஆண்டு	:	2007 மே
தாளின் தன்மை	:	என்.எஸ். 60 ஜி.எஸ்.எம்
அச்சு எழுத்து அளவு:	:	11 புள்ளிகள்
நூலின் அளவு	:	டெம்மி 1/8
கணினியாக்கம் & அட்டை வடிவமைப்பு: அச்சாக்கம்	:	அசுரன் ஊடகம், திண்டுக்கல் கிரியேட்டிவ் கிராபிக்ஸ், சென்னை
நூல் கிடைக்குமிடங்கள்:	:	பெரியார் படிப்பகம் பெரியார் பேருந்துநிலையம் அருகில் மேட்டூர் - 636 401
	:	பெரியார் படிப்பகம் திருவள்ளூவர் பேருந்துநிலையம் அருகில் காந்திபுரம் - கோவை - 641 044
நன்கொடை	:	உரு. 10

பொருளடக்கம்

<u>எண்</u>	<u>பக்கம்</u>
1.	இராம அவதாரம் இராவணனைக் கொல்லுவதற்கே
2.	இராமாயண காலம் பொய் 8
3.	கடற்பெரு வெள்ளங்களால் தென்னாட்டிலிருந்து இலங்கை பிரிந்து, 5,000 ஆண்டுகளே ஆகின்றன! 10
4.	ரிஷிகளின் யோக்கியதை தசரதன் யாகம்! 13
5.	தசரதனுக்கு நான்கு மனைவிகள் அவர்கள் சூலான விதம் 15
6.	இராமனின் வயது பெரும் புரட்டே 17
7.	சீதையின் பஜாரித்தனம் 19
8.	இராவணனிடம் சீதை சல்லாபம் 22
9.	சீதை தன்னைப் பற்றி இராவணனிடம் புகழ்ந்து கூறுதல் 26
10.	சீதை இராவணனுடன் சம்மதித்தே சென்றாள்! 28
11.	இராமனின் சின்னப் புத்தி! 32
12.	இராமன் வயதைப் பற்றிக் கவுசலை முன்னுக்குப் பின் முரண்! 36
13.	சீதையின் வயது பற்றிய புரட்டு! 38
14.	இலட்சுமணனது தத்துவஞானம் விதியை யடித்துத் தள்ளுகிறான்! 41
15.	கடவுள்களுக்கு விபசாரம் சர்வசாதாரணம்! 43
16.	இராமாயணம் ஆரியக் கலாசாரத்தைச் சித்திரிக்கும் இலக்கியம்! 44

17.	இராவணன் கொல்லப்பட்ட பிறகு இராமன் சந்தேகப்பட்டது, ஆத்திரப்பட்டது! 46
18.	இராமன் சீதையை சோரம் போனவளாகவே தீர்மானித்து விட்டான்! 50
19.	சீதை ஆத்திரமடைந்து ஒரு அளவுக்குத் தந்திரமாகத் தனது கற்புத்தவறை ஒப்புக் கொள்ளுகிறான்! 52
20.	இப்படிப்பட்ட இந்த இராமாயணம் ஒரு திருட்டுக் கதை! 54
21.	கருத்துக் கையாடல்களாவன 56

இராமாயணம் நடந்த கதையல்ல!

இராமாயணம் நடந்த கதை அல்ல என்பது தெளிவு. அதற்குச் சரித்திரம் இல்லை. அது அறிவுக்குப் பொருத்த மானதாகவோ ஆராய்ச்சிக்குப் பொருத்தமானதாகவோ இல்லை. தேவர், அசுரர் என்கின்ற பிரிவும், பிறப்பும் இருக்க முடியாது. இந்தப் பிரிவுக்கு எந்த மாதிரியான உருவ, அங்க, மச்ச அடையாளமும் கிடையாது. இவர்களது இருப்பிடத்திற்கும் எந்தவிதமான விளக்கமும் கிடையாது. பூலோகம் என்றும், மேல் லோகம் என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதற்குப் பூகோள சாஸ்திரங்களில் இடம் இல்லை. பூலோகத்திற்கும், மேல் லோகத்திற்கும் விளக்கம் இல்லை. போக்குவரவுக்கு வழியும் இல்லை!

இராமாயணம் நடந்தது பூலோகத்தில் என்றால், தேவர்கள், ரிஷிகள், பூலோகத்தில் எங்கு இருந்தார்கள்?

தேவலோகத்தில் என்றால், அங்கிருந்த பூலோகத்திற்கு எப்படி வந்தார்கள்? ஏன் வந்தார்கள்?

எனவே, இப்போது பூதேவர் என்று கூறிக்கொள்ளும் பார்ப்பனர்கள்தான் அக்காலத்தில் தேவர்கள், ரிஷிகள், முனிவர்கள் என்கிற பெயர்களை வைத்திருந்தனர். நம் திராவிட மக்களைத்தான் ராட்சதர்கள், அரக்கர்கள் என்று பெயரிட்டு அழைத்திருக்கின்றனர்.

ஆரியர்களுக்கும், திராவிடர்களுக்கும் நடந்த போரை இதன்படி சித்தரிப்பதே இராமாயணம்!

1. இராமாயணம் எந்த ஒரு சரித்திர சம்பந்தமானதோ நடந்த நடப்புகளைக் கொண்டதோ ஆன கதையல்ல என்பதோடு, பெரும் கற்பனைச் சித்திரமும் ஆகும்.

2. அதுவும் காட்டுமிராண்டிக் காலத்திய உணர்ச்சியையும் அக்கால ஆரியப் பண்பாடு - பழக்க வழக்கம் முதலிய அவர்களது அன்றைய கலாசாரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட கற்பனை இலக்கியமாகும்.

3. அது ஒன்றல்ல; பல இராமாயணங்கள் என்னும் பெயரால் நாட்டில் வழங்கிவருகின்றன.

4. அவை ஒருவரால் ஏற்பட்டவை அல்ல.

5. ஒரே காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்டனவும் அல்ல

6. கோர்வை அற்றது.

7. முன்னுக்குப் பின் ஏராளமான முரண்பாடுகள் உள்ளன.

8. முன்னுக்குப்பின் பொருத்தமற்ற கற்பனைகள் பல

9. மனிதப் பண்பிற்கு ஏற்றதல்ல

10. தெய்வீகம் என்பதற்கு ஏற்றதல்ல

11. மனித தர்ம ஒழுக்கம் காணவும் முடிவதில்லை.

12. உண்மையான வீரம் காண முடிவதில்லை

13. யுத்த முறையிலும் யுத்த தர்மமோ உண்மையான மனித பலமோ தெய்வீக பலமோ அறிவுக்கேற்ற வில்வித்தை முதலிய ஆயுதப் பயிற்சி பலமோ ஆயுதமோ இருந்ததாகத் தெரிய முடியவில்லை. எல்லாம் பொருத்தமற்ற கற்பனைகளே.

14. அதில் காணப்படும் ஆள்கள் உண்மையாய் இருந்தவர்களாக இருக்க முடியாது.

15. ரிஷிகள் முதலியவர்களும், இருந்த மக்கள் என்று சொல்ல முடியாததாகும்.

16. இராமாயணம் சரித்திரத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட தல்லாதது என்பது மாத்திரமல்லாமல், அறிவுக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் சம்பந்தப்படாததே ஆகும்.

17. தேவர்கள், ராட்சதர்கள் என்ற பிரிவினைக்கு விளக்கம் இல்லை

18. அதில் கடவுளாகக் காணப்படுபவர்கள் ஒருவரிடத்திலும் (நடத்தையிலும், பேச்சில், எண்ணத்தில்) கடவுள் தத்துவம் என்பதைச் சிறிதும் காணமுடிவதில்லை.

19. மாமிசம் சாப்பிடுவது, மது அருந்துவது இராமாயணத்தில் எல்லோரிடத்திலும் காணப்படுகிறது.

20. தேவர்கள் தன்மை என்ன? ராட்சதர்கள் தன்மை என்ன? மனிதர்கள் தன்மை என்ன? மிருகங்கள், பட்சிகள் தன்மை என்ன? என்பன இராமாயணத்தில் வரையறுக்கப்படவில்லை.

21. இவர்களது வயதுகளும் வரையறுக்கப்படவில்லை; வயதுக்கு ஆதாரம் இல்லை என்பதோடு முரண்பாடு கொண்டதுமாகும்.

22. இராமாயணத்தில் வரும் பாத்திரங்களுக்கு ஒரு சமயத்தில் இருக்கும் சக்தி, தன்மை மற்றொரு சமயத்தில் காணப்படுவதில்லை.

23. இராமாயணக் காலம் என்பதில் உண்மையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமலும், கண்டுபிடிக்க முடியாமலும் இருக்கிறது.

24. வேதங்களுக்குப் பிறகுதான் புராணங்கள் உண்டாகி இருக்க வேண்டும். புராணங்களில் தான் இராமாயணம், பாரதம், கடவுள்கள், அவதாரங்கள் காணப்படுகின்றனவே ஒழிய, வேதத்தில் இல்லை.

25. வேதத்தில் விஷ்ணு ஒரு சாதாரண, மூன்றாந்தர, நாலாந்தர தேவன்

26. சிவனும், பிர்மாவும் வேதத்தில் இல்லை. ருத்திரன் தான் காணப்படுகிறான்.

1. இராம அவதாரம்

இராவணனைக் கொல்லுவதற்கே!

(சி.ஆர். சீனிவாசயங்கார் மொழிபெயர்ப்பு)

தேவர்கள் விஷ்ணுவிடம், “இராவணன் என்ற துஷ்ட ராக்ஷசன் மூன்று லோகங்களையும் உபத்திரவப்படுத்துகிறான்..... தேவ சத்துருக்களான இராவணன், இந்திரஜித், கந்தர்வர்கள், லவணன் முதலியவர்களைச் சம்ஹரிப்பதற்காகத் தயவுசெய்து பூமியில் அவதரிக்க வேண்டும்” என்றனர்.

(பாலகாண்டம் 15 ஆவது சர்க்கம்; 50ஆவது பக்கம்)

விஷ்ணு தேவர்களிடம், “நான் தசரதருக்குப் புத்திரனாய்ப் பூலோகத்தில் பிறந்து, தேவந்தர்வ மஹரிஷி கணங்களையும், உபத்திரவிக்கும் துஷ்டனான ராவணனை புத்திர, மித்திர, பந்து, பரிவார சையங்களுடன் யுத்தத்தில் சம்ஹரித்து, பதினோராயிரம் வருஷங்கள் வரையில் ராஜ்ய பாலனம் செய்து பூமியில் வசிக்கிறேன்” என்றார்.

(மேற்படி காண்டம், சர்க்கம்; 51 ஆவது பக்கம்)

விஷ்ணு தேவர்களைப் பார்த்து, “ராவணனைக் கொல்வதற்கு உபாயம் என்ன? என் நிஜ ரூபத்தோடு அவதாரம் செய்ய வேண்டுமா? அல்லது வேறு வழியுண்டா? சொல்லுங்கள்” என்றார்

(மேற்படி காண்டம், 16 ஆவது சர்க்கம் 52 ஆவது பக்கம்)

தேவர்கள் விஷ்ணுவிடம் “தாங்கள் மனுஷ சரீரம் எடுத்து அவனுடன் யுத்தம் செய்து கொல்லுங்கள்” என்றார்கள்.

(மேற்படி காண்டம், சர்க்கம், பக்கம் முதலியன)

(இதே விஷயம் நடேச சாஸ்திரியார் மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படுவன)

தேவர்கள் விஷ்ணுவிடம், “ராவணாதியரை சங்கரிக்க நீர் மனுஷ்யாவதாரம் செய்ய வேண்டும்” என்றனர்

(பாலகாண்டம் 15 ஆவது சர்க்கம்; 64 - ஆவது பக்கம்)

விஷ்ணு தேவர்களிடம், “உங்களுடைய (தேவர்களுடைய) நன்மைக்காக இராவணனை அவனுடைய பிள்ளைகள், பேரன்மார்கள், மற்ற தாயாதிகள், பந்துக்கள், சிநேகிதர்கள் முதலான எல்லோரையும் நான் (விஷ்ணு)வதை செய்கிறேன்” என்றார்.

(மேற்படி காண்டம் சர்க்கம் பக்கம் முதலியன)

விஷ்ணு தேவர்களை “எவ்விதம் இந்தக் காரியத்தில் நான் (விஷ்ணு) பிரவேசித்தால் முனிவர்களை இம்சிக்கிற பாவியாகிய அந்த இராவணனைக் கொல்லலாம் என்று உங்களுக்குப் புலப்படுகிறது?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு தேவர்கள், “அவனை வதை செய்யவேண்டும் என்றால் மனிதராக நீர் அவதாரம் செய்வதுதான் பொருத்தம் என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது” என்று சொன்னார்கள்

(பாலகாண்டம் 16 ஆவது சர்க்கம் ; 66 ஆவது பக்கம்)

2. இராமாயணக் காலம் – 9பாய்!

இராமாயணம் நடந்த காலம் இராமாயணப்படி திரேதாயுகம், துவாபர யுகம் இவ்விரண்டிற்கும் முறையே 12,96,000; 8,64,000 ஆண்டுகள். மொத்தம் 21,60,000 ஆண்டுகள். ஆகவே இப்போது நடக்கும் கலியுகத்தை நீக்கி இராமாயணம் நடந்து 21,60,000 ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று கொள்ளலாம். புத்தர் பிறந்த இன்றைக்கு 2550 ஆண்டுகள் தான் ஆகின்றன. இவ்விதம் 2500 ஆண்டுக்குள் இருந்த புத்தரைப் பற்றி திரேதாயுகத்தில் (21,00,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்) நடந்த இராமாயணத்தில் காணப்படுவன பற்றி ஆதாரங்களுடன் கீழே தரப்படுகின்றன:-

(சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழிபெயர்ப்பு)

1. இராமனைப் பார்க்க வந்த பரதனிடம் ராமன் கேட்கும் பொழுது “பவுத்தன் சார்வாகன் முதலிய நாஸ்திக பிராமணர்களுடன் பழகாமலிருக்கிறாயா? புராணங்களையும் தர்ம சாஸ்திரங்களையும் பெரியோர்களுடைய சம்பிரதாயப் பரம்பரைப்படி அர்த்தம் செய்யாமல் கேவலம் தர்க்கத்தைப் பிரயோகித்து அவை இகத்திலும், பரத்திலும் பயனற்றவை என்று வாதிப்பவர்கள் அவர்கள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

(அயோத்தி காண்டம் 100ஆவது சர்க்கம் 374 ஆவது பக்கம்)

2. ராமன் ஜாபாலி என்ற புரோகித ரிஷியிடம் கூறும்பொழுது, “திருடனும் பவுத்தனும் ஒன்றே; பவுத்தனுக்கும், நாஸ்திகனுக்கும் பேதமில்லை” என்று சொன்னதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(மேற்படி காண்டம், 106 ஆவது சர்க்கம்; 412 ஆவது பக்கம்)

3. சீதையைத் தேடிச் சென்ற அனுமான் இலங்கையில் சீதை இருந்த வனத்திற்குச் சற்று தூரத்திற்கப்பால் புத்தர் ஆலயம் போல் கட்டப்பட்ட ஒரு உப்பரிகையைக் கண்டார்.

(சுந்தரகாண்டம் 15ஆவது சர்க்கம்; 69 ஆவது பக்கம்)

4. வாலியிடம் இராமன் கூறும்பொழுது, “பூர்வத்தில் ஒரு பவுத்த சன்யாசி உன்னைப் போல் கொடிய பாவத்தைச் செய்து அதற்காக மாந்தாதா சக்கரவர்த்தியால் கடின தண்டனை விதிக்கப்பட்டான்” என்று சொன்னதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

(கிஷ்கிந்தா காண்டம் 18 ஆவது சர்க்கம் 69 ஆவது பக்கம்)

5. இராமனுக்கு தசரதன் பட்டாபிஷேகம் செய்ய நகரை அலங்கரிக்கும்பொழுது “வெளுத்த மேகம் போன்ற தேவாலயங்கள், நாற்சந்தி மண்டபங்கள், வீதிகள், புத்தரின் ஆலயங்கள், மதிற்சுவரின்மேல் கட்டப்பட்டிருக்கும் நாற்கால் மண்டபங்கள்..... முதலிய இடங்களில் கொடித் துணியுள்ள துவஜங்களும், கொடித் துணியில்லாத துவஜங்களும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

(அயோத்தி காண்டம் 6ஆவது சர்க்கம் 23,24 ஆவது பக்கங்கள்)

21 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் இராமாயணக் கதையில் 2500 ஆண்டுக்குள் இருந்து வந்த புத்தரைப்பற்றி கூறுகிற சேதியைக் கொண்டு ஆராய்ந்தால் இராமாயணக் கதை 2500 ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதனால் இராமாயணக் காலம் (திரேதா யுகம்) என்பது பொய்யேயாகும்.

3. கடற்பெரு வெள்ளங்களால் தென்னாட்டில் இருந்து இலங்கை பிரிந்து 5000 ஆண்டுகளே ஆகின்றன!

இதுவரை இவ்வுலகத்தில் ஏற்பட்ட கடற்பெரு வெள்ளங்களின் காலங்கள் காட் எலியட் என்பவர் குறித்துள்ள படி பார்க்கையில் பதினாயிரம் நூற்றாண்டுகளுக்கு (10,00,000 ஆண்டுகளுக்கு) முன்னர் நேர்ந்துள்ள கடற்பெரு வெள்ளமே முதன்மையானதென்றும், இரண்டாவது வெள்ளம் எண்ணூறாயிரம் (8,00,000) ஆண்டுகளுக்கு முன் நேர்ந்திருக்கக்கூடும் என்றும், மூன்றாவது வெள்ளம் இரு நூறாயிரம் (2,00,000) ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும்; நான்காவது வெள்ளம் எண்பதினாயிரம் (80,000) ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும், அய்ந்தாவது வெள்ளம் ஒன்பதினாயிரத்து அய்நூறு (9,500) ஆண்டுகளுக்குச் சிறிது முன்னும் பின்னுமிருக்கலாமென்றும் அறியக் கிடக்கின்றன.

இப்பெரு வெள்ளங்களின் காரணமாகப் பல நிலப்பரப்புகள் நீர்ப்பரப்பாயும், நீர்ப் பரப்புகள் நிலப்பரப்பாயும் மாறினவென்ப தற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் உண்டு. குமரி முனைக்குத் தெற்கிலிருந்த பல நாடுகள் நீரினுள் மறைந்தனவென்றும் அறியக் கிடக்கின்றன.

இவை எக்கேல், அக்கிலிசி, டோயினார்டு, பேர்கசன், சுவான்சு முதலியோர் தென்னாட்டின் தொன்மையைப் பற்றிக்கூறும் கருத்துகளாலும், நில நூல், தொல்லுயிர் நூல் முதலியவற்றின் சான்றுகளாலும், தென்னாட்டிற்கும், மேலை ஆசியாவிற்கும் கப்பல்

வாணிபம் மிகப் பழைய காலத்தே நடந்ததாகத் தெரிவதாலும் தமிழரின் ஒரு பகுதியாரே தென்னாட்டிலிருந்து அக்கோடியா முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றனர் என்றும் கொள்ளத்தலே பொருத்தமுடைத்து. ஆரியர் வடமேற்கு வழியாக இந்தியாவிற்குள் புகுங்காலத்து பெலுசிஸ்தான் முதலிய இடங்களிலும், வடமேற்கு இந்தியாவிலும் தமிழ் சார்பான மொழிகள் வழங்கின என்பது அறிஞர் ராப்பன் என்பவர் கருத்தும் ஆகும்.

சுமார் கி.மு. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்த ஒரு பெரு வெள்ளத்தின் பின்னேயே இலங்கையானது தமிழ் நாட்டினின்றும் பிரிவுபட்டதென்பர்.

காலஞ்சென்ற ஆசிரியர் கார்த்திகேய முதலியார் “குமரியாற்றுக்கும், பஃறுளியாற்றுக்கும் இடையிலுள்ள பெருவள நாடே பழந்தமிழ் நாடாகும். இது பெரியதொரு ஆற்றிடைக் குறையாத லின், இதற்கு அலங்கமென்றும் பெயராம் அலங்கம் - லங்கையாயிற்று, அலங்க மெனினும் ஆற்றிடைக் குறையெனினும் ஒக்கும், இலத்தீன் பாஷையில் இலங்கைக்கு டாப் ரோபேன் என்று பெயர். டாட்ரோபேன் என்பது தாமிரபரணி என்பதன் சிதைவு. கடல் கோளுக்குட்படாமுன் இலங்கைக்கு இப்பொழுது தென்பாண்டி நாட்டில் ஓடும் தாமிரபரணியின் பாய்ச்சலிருந்தமையால் அப் பெயர் வந்தது” என்று அவர் இயற்றிய அரியமொழி நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, ஆராய்ச்சியாளருக்கும், தமிழ்நாட்டவருக்கும் பெருமையைக் கொடுப்ப தொன்றாகும்.

காட் எலியட் என்பவர் கூறிய அய்ந்தாவது கடல் வெள்ளம் ஏறக்குறைய 9,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே நிகழ்ந்ததாகும். அங்ஙனமாயின், யாவராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட முச்சங்கங்களின் முதற்சங்கம் இக்கடல் வெள்ளத்துக்குமுன் குமரி - முனைக்குத் தெற்கிலிருந்த நாட்டில் நிறுவப்பட்டதாகும். இச் சங்கத்தை நிறுவிய மன்னர் காய்ச்சினவழுதி முதல் கடுங்கோன் மன்னர்வரை எண்பத்தொன்பது மன்னர் ஆவர்.

ஆராய்ச்சி உண்மை இவ்வாறு இருக்கையில் 21 லட்சம் (21,00,000) ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கைத் தீவும், அயோத்தி நாடும் இருந்ததாகக் கூறும் இராமாயணக் கதை எவ்வளவு பெரிய பொய்க் கதையாகும் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

4. ரிஷிகளின் யோக்கியதை – தசரதன் யாகம்!

(சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

யாகம் வெற்றிகரமாக முடிய ரிஷியசிருங்கரைக் காட்டிலிருந்து அழைக்கவேண்டும். அதற்கு உபாயம் என்ன வென்றால், “தாங்கள் ரூபவதிகளான வேசையர்களுக்கு வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள் வெகுமானமாகக் கொடுத்து அனுப்புங்கள் அவர்கள் எல்லாவிதத்தாலும் அந்த ரிஷியை அழைத்து வருவார்கள்” என்ற சுமந்திரன் சொல்லுகிறான்

(பால காண்டம் 10ஆவது சர்க்கம் 35ஆவது பக்கம்)
சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

வேசையர்கள் காடு சென்று அவரை (ரிஷிய சிருங்கரை) இறுகத் தழுவினார்கள். ரிஷிய சிருங்கர் மயங்கி அவர்கள் பின்னால் அங்கு தேசத்துக்குச் சென்றார்.

மேற்படி காண்டம், மேற்படி சர்க்கம், மேற்படியாருடைய மொழி பெயர்ப்பு)
(தாத்தா தேசிகாச்சாரியார் மொழி பெயர்ப்பு)

நல்ல ரூபமும், பருவமும் உள்ள கணிகையர் மிக்க அலங்காரத்தோடு அங்கே செல்லவேண்டும், சென்று பல வகையில் அவருக்கு ஆசைகொடுத்தி அவரைச் சுவாதீனம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, அரசனுடைய அங்கீகாரத்தினால் புரோகிதர் முதலானோர் தக்க வேசிமாரை அலங்காரத்தோடு அங்கு அனுப்பினார்கள்.

கணிகையர் ரிஷிய சிருங்கரை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு சந்தோஷமூட்டினர். அப் பெண்களைப் பிரிய ஆற்றமாட்டாமல் மனத்தில் குறைகொண்டு பைத்தியக்காரன் போல் அங்குமிங்கும் திரிந்தார். மறுநாள் மகாசந்தரிகளான அவர்களைக் கண்ட இடத்துக்கு அந்தத் தவசி (ரிஷிய சிருங்கர்) வந்து நிற்க, வேசிமாரும் அவர் சுவாதீனப் பட்டதனால் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

(பாலகாண்டம் 10ஆவது சர்க்கம், 36,37 ஆவது பக்கம்)

யாகத்தில் அநாகரிகமும் ஆபாசங்களும்

தசரதன் செய்யும் யாகசாலையில், விலங்கு, பறவை ஊர்வன, நீர் வாழ்வனவுமாகிய பசுக்களை வியூபங்களிற் கட்டினார்கள்.

(பாலகாண்டம் 16ஆவது சர்க்கம், 45ஆவது பக்கம், தாத்தா தேசிகாச்சாரியார் மொழி பெயர்ப்பு)

பிரதான பசுவாகிய அசுவரத்தினத்தை ராஜபத்தினியாகிய கவுசல்யை, கைகேசி, சுமத்திரையுடன் இடம்வலம் சுற்றி வந்து, ஓரிரவெல்லாம் அதனோடு கூடவே இருந்தாள். பிறகு, அத்வர்யு, ஹோதா, உக்காதா, பிரமா என்ற முக்கிய ரித்விக்குகள் ராஜாவினாலே தட்சணையாகக் கொடுக்கப்பட்ட ராஜபத்தினிகளைக் கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு அவர்களுக்காகப் பணம் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களை அரசனுக்கே கொடுத்துவிட்டார்கள்.

(மேற்படி காண்டம், 14ஆவது சர்க்கம், 45ஆவது பக்கம், தாத்தா தேசிகாச்சாரியார் மொழி பெயர்ப்பு)

சர்ப்பங்களும், பட்சுிகளும் விதிப்படி கட்டப்பட்டிருந்தன. பின்பு, பசுவை அடிக்கும் க்ரியையில் அஸ்வ மேதக்குதிரையும், ஆமை முதலிய ஜலசர ஜந்துக்களும், ஆடு முதலிய கிராமய பசுக்களும் உபயோகிக்கப்பட்டன.

(மேற்படி காண்டம், மேற்படி சர்க்கம், 46ஆவது பக்கம்,
சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

கவுசல்யை அதன் (குதிரையின்) வயிற்றிற்கு மேலாக மூன்று தங்க ஊசிகளால் ஆயுதம் நாட்டும் இடங்களைக் கீறினாள்....! பிணத்தைத் தொடுகிறோமே என்று வெறுப்படையாமல், ஒரு ராத்திரி முழுவதும் அதன் சமீபத்தில் இருந்தாள்.

(மேற்படி காண்டம், சர்க்கம், பக்கம், மொழி பெயர்ப்பு)

பிறகு ப்ரஹ்மா, ஹோதா, அத்வர்யு, உக்காதா என்ற பிரதான ரித்விக்குகள் அரசனால் தட்சணையாகக் கொடுக்கப்பட்ட மஹிஷி, வர்வாதை, பலாகலி, பிரிவிருத்தி என்ற ராஜபத்தினிகளின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்குப் பதில் அளவற்ற த்ரவ்யத்தை வாங்கிக் கொண்டு அவர்களை அரசனிடத்தில் கொடுத்தார்கள்.

(மேற்படி காண்டம், சர்க்கம், 47ஆவது பக்கம் மேற்படியார் மொழி பெயர்ப்பு)

5. தசரதனுக்கு நான்கு மனைவிகள் அவர்கள் சூலான விதம்!

(சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கர் மொழி பெயர்ப்பு)

தசரதனுக்குப் புத்திர சந்தானமுண்டாகச் செய்யப்படும் அஸ்வமேத யாகத்தில் (1) ப்ரஹ்மா, (2) ஹோதா, (3) அத்வர்யு (4) உக்காதா என்ற பிரதான (நான்கு) ரித்விக்குகள் அரசனால் தட்சணையாகக் கொடுக்கப்பட்ட (1) மஹிஷி, (2) வர்வாதை, (3) பலாகலி, (4) பிரிவிருத்தி என்ற (நான்கு) ராஜபத்தினிகளின் கைகளைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் சூலாக்கி, அதற்காகத் தசரதனிடம் அளவற்ற த்ரவ்யத்தை வாங்கிக் கொண்டு அவர்களைத் தசரதனிடத்தில் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

(பாலகாண்டம், சர்க்கம் 14, பக்கம் 46,47)
(நரசிம்மாச்சாரியார் மொழி பெயர்ப்பு)

தசரதன் செய்யும் அஸ்வமேத யாகத்தில், தசரதமஹாராசன் (1)மஹிஷி, (2) பிரிவிருத்தி, (3) வர்வாதை, (4) பலாகலி, என்னும் தனது நான்கு ராஜபத்தினிகளையும் (1) ப்ரஹ்மா, (2) உக்காதா, (3) ஹோதா, (4) அத்வர்யு என்ற நான்கு ரித்விக்குகளுக்கும் முறையே தட்சணையாகக் கொடுத்தான்.

(பாலகாண்டம், சர்க்கம் 14, பக்கம் 94,95)

குறிப்பு : இவ்விதம் தசரதனுக்கு நான்கு ராஜபத்தினிகள் இருந்தார்கள் என்றும், அவர்களுடைய பெயர்களையும் குறிப்பிட்டு மேற்கண்ட இரு மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் எழுதுகின்றனர். அன்றியும், அந்நான்கு ராஜபத்தினிகளுக்கும், மேற்கண்ட இரு ஆசிரியர்களும் விளக்கம் தருகையில், அரசனுடைய பட்டாபிஷேகம் பெற்றவன் மஹிஷி என்றும், அரசன் சிலநாள் அன்பு கொண்டிருந்து பின்பு உபேக்ஷிக்கப்பட்டவன் (பிரியமில்லாமல் விட்டுவிடப்பட்டவன்) பிரிவிருத்தி என்றும், அரசனுடைய போக பத்தினிக்கு வர்வாதை என்றும், ராஜாவுக்குப் பாத்ரம் கொடுப்பவன் பலாகலி என்றும் பெயர் என்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

மேலும், மொழிபெயர்ப்பாளர் நரசிம்மாச்சாரியார் மற்றொரு விளக்கம் தருகையில், அரசனுக்கு நான்கு சாதிகளிலும், சாதிக்கு ஒரு மனைவி வீதம் நான்கு பேர் மனைவிகள் உண்டு. அவர்களில் கூத்திரிய சாதி மனைவியை மஹிஷி என்றும், வைசிய சாதி மனைவியை வர்வாதை என்றும், சூத்திர சாதி மனைவியைப் பிரிவிருத்தி என்றும்

கூறுகிறார். மற்றொரு மனைவிக்கு விளக்கமின்றி விடப்பட்டிருக்கிறது.

இதன்படி தசரதனுக்கு மூன்று மனைவிகள் இருந்தனர் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு மறுபடியும் நான்கு மனைவிகள் என்றும், அவர்களுக்கு விளக்கமும் தரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தசரதனுக்கு மூன்று மனைவிகளா? அல்லது நான்கு மனைவிகளா? என்ற குழப்பம் எழும்ப முடிகிறது.

மேலும், இதை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, அரசனுக்குரிய மஹிஷி, வர்வாதை, பிரிவிருத்தி, பலாகலி இந்நால்வர்களில் முதல் மூவர்கள் முறையே கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திர சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடுகையில், இவர்களில் மூன்றாவது மனைவியாகிய பிரிவிருத்தி சூத்திர சாதியைச் சேர்ந்தவள். தசரதனுக்கு மூன்று மனைவிகளாகிய கோசலை, சுமித்திரை, கைகேயி என்ற மூன்று மனைவிகளில் கைகேயி மூன்றாவதாக, இவள் சூத்திர சாதியைச் சேர்ந்தவளாக இருக்க வேண்டும். எனவே மனுதர்மப்படி, சூத்திர சாதியினர் ஆட்சி புரியவோ, அரசாங்க உத்தியோகம் கொள்ளவோ கூடாது என்பதன்படி சூத்திர சாதியாகிய கைகேயியின் புத்திரன் பரதனுக்குப் பட்டம் சூட்டக்கூடாது என்ற அடிப்படையின் மீது நியாயப்படி பரதனுக்கு உரித்தான ராஜ்யத்தை ராமனுக்குப் பட்டம் சூட்டுவதற்கென்று தசரதனும், அவனுடைய மந்திரிகள், ராஜகுருக்கள் முதலானோர்களும், தந்திரமாக சூழ்ச்சி செய்திருக்க வேண்டும் என்றும் யூகிக்க இடம் உண்டாகிறது.

6. இராமனின் வயது பெரும் புரட்டு!

(அண்ணங்கராச்சாரியார் மொழிபெயர்ப்பு)

விஸ்வாமித்திரன் தாடகையை வதம் செய்வதற்கு ராமனை அழைக்க வந்தபொழுது தசரதன், “ராமனுக்குப் பதினாறு பிராயமும் நிரம்பவில்லை. (இப்பொழுது பனிரெண்டாவது பிராயம் நடக்கிறது) எனது மடியை விடாதிருக்கும் இவன் என்னை விட்டிருக்க வல்லவனல்லன். இவ்வயதில் விளையாடிக்கொண்டிருக்க வேண்டியவன்” என்று பதிலளித்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

(பாலகாண்டம் 20 ஆவது சர்க்கம்; 48 ஆவது பக்கம்)

ஆனால் அப்போது இராமனுக்குத் திருமணம் செய்யும் பக்குவம் வந்ததாகக் கூறப்படுகையில் “தசரதச் சக்கரவர்த்தி மிக்க ஆனந்தமடைந்ததோடு அவர்களுக்கு (குமாரர்களுக்கு) மணம் செய்விப்பதற்குத் தக்க வயது வரக்கண்டுகளித்து அவர்களுடைய மணத்தைப் பற்றி புரோகிதனுடனும், பந்துக்களுடனும் கூடி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், விசுவாமித்திர மாமுனிவர் அவ்வரசனைக் காணக்கருதி அவ்விடம் வந்தனா” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(மேற்படி காண்டம் 18 ஆவது சர்க்கம்; 43 ஆவது பக்கம்)

(இதே விஷயத்தைப் பற்றி சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படுவது)

தசரதன் புத்திரர்களுக்கு விவாகம் செய்யவேண்டியதைப் பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் விஸ்வாமித்திர மகரிஷி அங்கே வந்து... (விஸ்வாமித்திரன் தசரதனிடம்) “மூத்த புத்திரன் ஜில்பா தரிக்கும் சிறுவயதுள்ளவனாக இருந்தாலும் மகாகூரன்” என்று கூறியதாக உள்ளது.

(பாலகாண்டம், சர்க்கங்கள் 18,19. பக்கங்கள் 59,82)

தசரதன் விசுவாமித்திரனிடம், “இராமனுக்கு இன்னும் பதினாறு வயது பூர்த்தியாகவில்லையே ... பாலன், என் அருமைக் குழந்தை, யுத்தப் பயிற்சி இல்லாதவன்” என்று கூறியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

(பாலகாண்டம், சர்க்கங்கள் 24. பக்கங்கள் 64,65)

இராமன் தாயார், இராமனுக்குக் கலியாணம் ஆகும் போது அவனுக்கு 17 வயது என்கிறாள். இராமா! நீ பிறந்து காட்டுக்குப் போகும் இன்றுவரை 17 வயதாகிறது. இந்த 17 ஆண்டாக உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டே திருப்தி அடைந்துவந்தேன் என்கிறாள்.

7. சீதையின் பஜாரித்தனம்!

சீதை தன் கணவனைப் பேடி, மனைவியைக் கூட்டிக் கொடுக்கும் கூத்தாடி என்று பேசுதல்!

இராமன் தன்னுடன் சீதையைக் காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல விருப்பம் இல்லாது சீதையை அயோத்தியிலேயே இருக்கும்படி சொன்னதற்கு, சீதை மொழிந்த மறுமொழி.

“ராமா! உன்னிடத்தில் அழகு மாத்திரமே இருக்கிறது. அதைக்கண்டு அனைவரும் மயங்கி விடுகிறார்கள். உனக்கு ஆண்மை என்பது சிறிதும் இல்லை. என் ஒருத்தியைக் காக்க முடியாமல் நிறுத்தி நீ காட்டுக்குப் போனாய் என்று எனது தந்தையார் கேள்விப்பட்டின், “ஹா! புருஷவேஷத்துடன் வந்த ஒரு பெண் பிள்ளை (பேடி)க்கா என் புதல்வியைக் கொடுத்தேன்!” என்று தம்மை நொந்து கொள்வார். இம் மடவுலகர், இராமனிடம் சூர்யனைப் போன்ற தேஜஸ் ஜொலிக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர். இது முழுப் பொய்யான வார்த்தை. மனைவியைப் பிறர்க்கு ஒப்படைத்துப் பிழைக்கும் தன்மையான கூத்தாடியைப் போல் நீயாகவே என்னைப் பிறர்க்குக் கொடுக்க விரும்புகின்றனை” (அயோத்தியா காண்டம் 30 ஆவது சர்க்கம்; 229 ஆவது பக்கம், பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்காராச் சாரியார் மொழி பெயர்ப்பு)

பதிவிரதைப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட சீதை தன் கணவனிடம் கூறும் வார்த்தைகளா இவைகள்? கடை வீதிப் பஜாரி கூட இப்படிப் பேசப் பயப்படுவாளே!

சீதை தன் கொழுந்தனிடம் நடந்து கொண்ட மரியாதையின் லட்சணம்

சீதை இலக்குமணனை, ‘சக்களத்தி மகன், த்ரோஹி பரமசத்துரு, என்னைக் கைப்பற்ற வந்தவனே, வஞ்சகா, துஷ்டா, இரக்கமற்றவனே, மஹாபாவி, குலத்தைக் கெடுக்க வந்த பிதிருத்ரோஹி, ருத்ராஷுப் பூனையைப் போன்றவனே, எந்த பாபத்தையும் செய்பவனே, மஹா யோக்கியனைப் போல் வந்தவனே, என்னைக் கைப்பற்ற உன்னைப் பரதன் அனுப்பினானோ, அல்ப ஜந்துவே’ என்று ஒரு பெண் என்ற லட்சணத்துக்கே கொஞ்சங்கூடப் பொருத்தமின்றிக் குடிவெறியில் உளறிய குடிகாரியைப்போல் இலக்குமணனைப் பேசுகிறாள். இவைகள் கீழே ஆதாரங்களுடன் தரப்படுகின்றன.

(சி. ஆர். சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

ஆரண்ய காண்டம், சர்க்கம் 45ல் 122-123-124-125 ஆம் பக்கங்களில் காணப்படுவன :

சீதை : ‘இராமன் தாய்க்கு சக்களத்தி மகனான துரோஹி! மித்ரனைப் போல் அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்த பரம சத்ரு, என்னைக் கைப்பற்ற விரும்பி அவருடைய மரணத்தைக் கோரி இருக்கிறாயோ? உன் அண்ணனிடத்தில் உனக்கு எவ்வளவு ஸ்நேகமுமில்லையென்று இப்பொழுதல்லவா தெரிகிறது. எந்தக் கெட்ட எண்ணங்கொண்டு இங்கே நிற்கிறாயோ. என்னைக் காப்பாற்ற இங்கே இருக்கிறேன் என்று சொல்லுவது வஞ்சக வார்த்தை’.

இலக்குமணன் : தாயே ..... தாங்கள் இப்படிச் சொல்லத்தகாது..... தங்களை இந்த வனத்தில் ஒண்டியாய் விட்டுப் போக எனக்கு மனம் வரவில்லை.

சீதை : ‘துஷ்டா! இரக்கமற்றவனே! க்ருர ஸ்வாபமுள்ள மகா பாவி! இக்ஷ்வாகு குலத்தைக் கெடுக்கவந்த பிதிருத்ரோஹி! என்மேல் ஆசை கொண்டு ராமனுக்கு இந்த அபாயம் எப்பொழுது நேரப்போகிறதென்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயோ?..... உன்னைப் போன்ற சக்களத்தி மகன்கள் இப்படிச் சொல்வது ஆச்சர்யமா? நீங்கள் கொடியவர்கள், துஷ்டர்கள், ருத்ராஷுப் பூனையைப்போல் நிஜஸ்வபாவத்தை மறைத்து நடப்பவர்கள் எந்தப் பாவத்தையும் செய்வீர்கள். மகாயோக்கியனைப் போல எங்களுடன் வனத்திற்கு இதற்காகவா வந்தாய்? என்னைக் கைப்பற்ற எண்ணி வந்தாயோ? அல்லது பரதன் உன்னை அனுப்பினானோ? உங்களுடைய எண்ணம் பலிக்காது. உங்களைப் போன்ற அல்ப ஜந்துக்களை மனசாலும் நினைப்பேனோ? ‘...’

இலக்குமணன் : ‘தாயே .... முற்றிலும் உசிதமல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுவது ஸ்தீரிகளுக்கு ஆச்சரிய மில்லை, அவர்களுடைய சுபாவம் எப்பொழுதும் இப்படியே அடக்கம், பொறுமை, வினயம் முதலிய நற்குணங்கள் இல்லாமல் சபல சித்தத்துடன் கூர்மையான வார்த்தைகளால் புருஷர்களின் ஹிருதயத்தைப் பிளப்பது, பரம ஸ்நேகமுள்ளவர்களை விரோதிகளாக்குவது, அவர்களுடைய தொழில் ..... உங்கள் வார்த்தையைக் கேட்டு என் மனம் பதறுகிறது. மகா ஞானியான ஜனகருக்கு நீ எங்கே வந்து பிறந்தாய்! உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட விதேக சக்ரவர்த்திகளின் வம்சத்தில் எங்கே தோன்றினாய்?..... என்னிடத்தில் சந்தேகத்து இப்படிப்பட்ட கோரமான பாபத்தை என் தலையிலே சுமத்தினால் உன்னைச் சுட வேண்டும்! சீசீ, இப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுதே இறந்தால் லோகங்கள் சுகப்படும். ஸ்திரீகளுக்கே துஷ்டத்தனம் ஸ்வபாவமோ?..... இந்த வார்த்தைகளைச்

சொல்லும் நீயும் ஒரு ஸ்திரியா? நல்லது, இராமன் இருக்குமிடம் போகிறேன்!’

சீதை : ‘பாபி வஞ்சகா த்ரோஹி. இப்படியாவது பேசிக் கொண்டு இன்னும் சற்று நேரம் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறாயோ?’

லட்சுமணன் : (மனதிற்குள்) ‘இந்தக் கோரமான வனத்தில் இவளை இப்படி அனாதையாக விட்டுப் போகிறோமே’ என்று நினைத்துக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டு அகன்றான்.

குறிப்பு : ‘பதிவிரதை’ ‘லட்சுமியின் அவதாரம்’ என்பவனுக்கும் அவளின் கொழுந்தன் ‘கடவுளின் அவதாரம்’ ‘விஷ்ணுவின் மறுபிறவி’ இராமனின் தம்பி இலட்சுமணன் என்பவனுக்கும் நடந்த உரையாடலின் லட்சணம் இது! பதிவிரதை தன் கொழுந்தனைப் பேசும் பேச்சுகளா இவைகள்?

அற்புத்தி கொண்ட பஜாரிப் பெண்கள் கூட இப்படிப் பேசப் பயப்படுவார்களே! அப்படிப்பட்ட பேச்சுகள் பதிவிரதை பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட சீதையின் வாயால் வருகின்றன!

8. இராவணனிடம் சீதை சல்லாபம்

சீதையைக் கண்டவுடன் சந்நியாசி வேடந்தரித்துள்ள இராவணன் அவளுடைய அங்கங்களைப்பற்றி புட்டுப் புட்டுத் தனித்தனியே எடுத்துக்கூறுதல்:-

(சி.ஆர் சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பில் சர்க்கம் 46ல் 139-140 ஆவது பக்கங்களில் உள்ளவைகள்)

இராவணன் ராமனுடைய பத்தினியான சீதையைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான். அழகான உதடுகளையும், பல் வரிசைகளையும், மலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற நேத்ரங்களையும், பூரண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தையும் உடைய சீதை ஆச்ரமத்தில் உட்கார்ந்திருக்க அவளை இராவணன் கண்டான்.

சீதையைக் கண்டு மோகித்தல்

சீதையின் சமீபத்தில் வந்து அவளுடைய தேக காந்தியையும் உத்தம லட்சணங்களையும் பார்த்து சகல லோகங்களில் இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீயை நான் பார்த்ததேயில்லை. கமலாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீதேவியே கமலத்தைவிட்டு பூலோகத்தில் வந்திருக்கிறாளோ!

நீ யார் பூ தேவியோ? ரதியோ?

உருக்கி ஓடவிடப்பட்ட ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுத் தங்கத்தைப் போன்ற தேக காந்தியுடன் மலர்ந்த தாமரைகளால் விளங்கும் ஓடையைப் போல் வெண்பட்டால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் நீ யார்? பூதேவியோ, அப்ஸரஸோ, பாக்கிய தேவதையோ, ரதியோ, இஷ்டப்படி சஞ்சரிக்கும் நீ யார்?

உன் பற்களும் உன் கண்களும்

உன் பற்கள் ஏற்றத்தாழ்வில்லாமலும், நுனியுள்ளவைகளாகவும், வெண்மையாகவும் அழகு பொருந்தியுமிருக்கின்றன! உன் கண்கள் விசாலமாகத் தெளிந்து செவ்வரிபடர்ந்து கருத்திருக்கின்றன!

உன் தொடைகளும், ஸ்தனங்களும், பின் தட்டுகளும்

உன் தொடைகள் யானைத் துதிக்கைகளைப் போல் இருக்கின்றன! பின் தட்டுகள் விசாலமாய்ப் பருத்திருக்கின்றன. உன்

ஸ்தனங்கள் உயர்ந்து பருத்து நெருங்கிவிட்டமிட்டுப் பனம்பழங்களைப் போல் அதிக மனோகரமாகத் தங்க ஹாரங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன!

உன் லீலைகளும் சேஷ்டைகளும்

மனதைக் கவரும் புன்சிரிப்பையும் பல் வரிசையையும் நேத்ரங்களையும் விசாலத்தையும் உடையவளே!

வேகமான ப்ரவாஹம் கரைகளை அறுப்பதுபோல் உன்லீலைகளும் சேஷ்டைகளும் என் மனத்தை அறுக்கின்றனவே!

உன் இடை என் கைப்பிடியுள் அடங்குகிறதே!

கைப்பிடியுள் அடங்கும் உன் இடையையும் தாமரைப் புட்பத்தில் மொய்க்கும் வண்டுகளைப் போல் இருக்கும் உன் தலைமயிரையும் கண்டு மயங்காதவர்கள் யார்?

இங்கே இருக்காதே வர; என்னுடன் புறப்படு!

தேவ ஸ்திரீகளையும், கந்தர்வ ஸ்திரீகளையும் யக்ஷஸ்திரீகளையும், கின்ன ஸ்திரீகளையும், மனுஷ்ய ஸ்திரீகளையும் பார்த்திருக்கிறேன். இவ்விதமான உன் ரூபத்தையும், லாவண்யத்தையும், பால்யத்தையும், அங்கங்களின் மேன்மையையும், பருவத்தையும் யோசித்தால் நீ இந்த கோரமான ராட்சதர்கள் சஞ்சரிக்கும் காட்டில் வசிக்க தகுந்தவள் அல்ல. ஆகையால் இங்கே இருக்காதே என்று கூறி, வா என்னுடன் “புறப்படு” என்கிறான்.

குறிப்பு : மேலே கண்ட வர்ணனையில் இராவணன் சீதையின் அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக எடுத்துக்கூறி உவமை கூறுகிறான். அவளுடைய தொடைகள், கொங்கைகள், பின் தட்டுகள் இவை யாவும் இன்னின்ன உருவத்துக்கு ஒத்தனவாக இருக்கின்றன என்று கூறும் அளவுக்கு அவளுடைய அந்த உறுப்புகள் எல்லாம் தெள்ளத் தெளிய இராவணனுக்குத் தென்பட்டிருக்கத்தானே வேண்டும்? எனவே இராவணன் சீதையைக் கண்ட சமயம் சீதை தன்னுடைய தொடைகள், கொங்கைகள், பின் தட்டுகள் இவைகள் தெரியும்படி நிர்வாணக் கோலத்துடன் இருந்து அவைகளைக் காண்பித்திருக்க வேண்டும். !

“அவள் இந்த உறுப்புகளைக் காட்டினாள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை” என்று கூறும் அளவுக்கு இராவணனை வர்ணனையில்

போகப் போகத் தெரிந்து கொள்ளவும் முடிகிறது.

“உன் லீலைகளும் சேஷ்டைகளும் என் மனத்தை அறுக்கின்றனவே!” என்று இராவணன் கூறும் வாசகத்தின் உள் அர்த்தமென்ன? என்பதைக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பாருங்கள். காவிய உடை தரித்து, ஆண்டிக்கோலத்துடன் பிச்சைக் கேட்க வந்த ஒரு பிச்சைக்காரனிடம் எதற்காக லீலைகளும் ஏதேதோ சேஷ்டைகளும் அதாவது, தனக்குமினுக்குகளும் செய்திருக்கவேண்டும்? அவன் - காம மேலீட்டால் என்னென்னமோ கூறி வர்ணிக்கிறான், அப்படிப் பட்டவனிடம் இவள் சாகஸம் செய்ய வேண்டிய காரணம் என்ன? ஆகவே இவள் தானாகவே இராவணனிடம் ஏதேதோ காம லீலைகள் செய்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கோலத்தில் இராவணன் சீதையின் உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் கண்டிருக்க வேண்டும். அவைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, அது அதுகள் இப்படி இப்படி இருக்கின்றனவே என்று ஒப்பு உவமை கூறி இருக்கவேண்டும். இத்துடன் விட்டானா இராவணன்?

உன் இடை, என் கைப்பிடியுனுள் அடங்கும் அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது என்று இடையின் அளவையும் எடுத்துவிட்டான். இதன்படி இராவணன் சீதையைத் தொட்டு விட்டான், அதிலும் இடையைத் தன்கையினால் பிடித்து அளவெடுக்கக்கூடிய அந்த அளவுக்குக் காரியம் நடந்திருக்கிறது. இதற்கு மேலேயும் ஒருவன் இக்காரியத்தை எப்படி வெளிப்படையாகக் கூறமுடியும்! எனவே, மொழிபெயர்ப்பாளர் ஓரளவு மறைபொருளாகக் கூறி இருப்பதிலிருந்து இராவணனுக்கும் சீதைக்கும் சம்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை மனத்திலிறுத்திக்கொண்டு இப்படியாக இராவணன் சீதையை வர்ணித்தான் என்று கூறி முடித்துவிட்டார். நாம் இதிலிருந்து கூட உண்மையை அறிய முடியவில்லை என்றால் இதைவிட விளக்கமாக அறையில் நடந்த விஷயத்தை அம்பலத்தில் எப்படிக் கூறமுடியும்?

மற்றும், இன்னும் இராவணனுக்கும், சீதைக்கும் நடந்த சம்பாஷணைகளையும், ஒருவருக்கொருவர் நடந்து கொண்ட விதத்தையும் மென்மேலும் பார்ப்போமாகில், இராவணனுடன் சீதை வலுவிலேயே, நான் என்னுடன் வந்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லி இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. அதனால் அவனுடன் தானாகவே போய் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது!

(சி.ஆர். சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு, சீதையை இராவணன் வர்ணித்தபின் மேற்கொண்டு நடந்தவைகள்)

சீதை அவனை விதிப்படி உபசரித்து, பூசித்து, ஆஸனம், அர்க்யம், பாத்யம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து, ஆகாரம் சித்தமாய் இருக்கிறதென்று தெரிவித்தாள். சுவாமி! இந்த ஆசனத்தில் உட்காருங்கள்; இந்த ஜலத்தைக் கொண்டு பாதத்தைக் கழுவுங்கள்; இந்த வனத்தில் கிடைக்கும் பதார்த்தங்கள் தங்களுக்காகச் சித்தமாய் இருக்கின்றன; சுகமாய் இஷ்டப்படிப் புசிக்கலாம் என்றாள்.

(ஆரண்ய காண்டம், சர்க்கம் 46, பக்கம் 141)

9. சீதை தன்னைப்பற்றி இராவணனிடம் புகழ்ந்து கூறுதல் !

“நான் மிதிலா நகரத்து அரசனான ஜனக சக்ரவர்த்தியின் புத்ரீ. சீதை என்று எனக்குப் பெயர். ராமன் .... என் பர்த்தர்”

நான் கிழவி அல்ல ; குமரி!

“விவாஹமான பிறகு ....சகல போகங்களையும் அனுபவித்துகொண்டிருந்தேன். பிறகு பதின்மூன்றாம் வருடத்தில் வனவாச காலத்தில் அவருக்கு (இராமன்) இருபத்தைந்து வயஸ்; எனக்குப் பதினேழு வயஸ்.”

(மேற்படி காண்டம், சர்க்கம் 47, பக்கம் 142)

பர்த்தா வந்துவிடுவார் சற்றுநேரத்துக்குள்

“இந்த ஆச்ரமம் மிகவும் பரிசுத்தமானது. ஆகையால், இவ்விடத்தில் சற்று நேரம் தாங்கள் இளைப்பாறலாம். என்பர்த்தா அதி சீக்கிரத்தில் இந்த வனத்தில் கிடைக்கக் கூடிய சகல பதார்த்தங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு இங்கே வருவார். தங்களுடைய பெயரையும், குலத்தையும் கோத்ரத்தையும் வாஸ்தவமாய்ச் சொல்ல வேண்டும். ஒண்டியாய் இந்தத் தண்டகாரண்யத்தில் சஞ்சரிக்கும் காரணம் என்ன?” என்று கேட்டாள்.

(மேற்படி காண்டம், மேற்படி சர்க்கம் பக்கம் 145)

குறிப்பு : இவ்விதம் சீதை இராவணனுக்கு உபசரித்த அறுசுவை உண்டி அளித்து மரியாதை செய்கிறாள். உதாரணமாக நாமே நினைத்துப் பார்ப்போம். ஒரு வீட்டில் ஒரு குடும்பப் பெண் தனியாக இருக்கிறாள். வீட்டில் உள்ள ஆடவர்கள் அதுசமயம் வெளியே சென்றிருக்கிறார்கள். அப்போது ஒரு பிச்சைக்காரன் பிச்சை கேட்டு வருகிறான். பிச்சையிட வந்த அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து “கண்ணே! மூக்கே! உன் தொடையைப் பார்! கொங்கையைப் பார்! அதைப் பார்! இதைப் பார்! என்ன அழகு! வா என்னுடன்” என்று சொன்னால், அந்தப் பெண் உடனே என்ன செய்வாள்?

அங்குக் கீழே கிடக்கும் துடைப்பத்தை எடுத்து, தன்னால் முடிந்தவரை ஆண்டியை அடித்து, உதைத்து அனுப்புவாள்; கூச்சல்

போட்டு அக்கம் பக்கத்து வீட்டில் உள்ளவர்களை அழைத்து, ஆண்டிக்குச் சரியான பாடம் கற்பிப்பாள். பிச்சைக்காரன் அந்த இடத்தைவிட்டுத் தப்பிச் செல்லவே முடியாது என்றும் கூறலாம்.

ஆனால், சீதையோ அப்படி இல்லை. தன் அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் வர்ணித்து, வா என்னுடன் என்று கூப்பிட்ட இராவணனிடம் சல்லாபம் செய்ததும் அன்றி, சுவாமிகளே முதலில் உள்ளே வாருங்கள்; சாப்பிடுங்கள், பிறகு எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். என் கணவன் காய் கனிகள் எல்லாம் சேகரித்து வருவதற்கு இன்னும் கொஞ்சநேரம் இருக்கிறது. ஆகவே பயப்படவேண்டாம் என்று தந்திரமும் சொல்லிக்கொடுத்து, அவனுடன் கூடிக்குலாவச் சம்மதிக்கிறாள். பிறகு, இவளாகவே இராவணனுடன் சென்றிருக்கிறாள்.

10. சீதை இராவணனுடன் சம்மதித்தே சென்றாள் !

மாரீசன்தான் மான் உருவம்கொண்டு வந்துள்ளான் என்ற செய்தி தெரிந்ததும் அந்த மானைப் பிடிக்கச் சீதை தன் கணவனைக் கட்டாயப்படுத்தி அனுப்புகிறாள்.

லட்சுமணன், ‘இராமனுக்கு ஆபத்து வராது. ஆகவே, உன்னைத் தனியேவிட்டுப் போகமாட்டேன்’ என்று தடுத்துக் கூறியும் அவனைக் கண்டபடி திட்டிப்பேசி அந்த இடத்தைவிட்டு அகலச் செய்கிறாள். இதன் மர்மம், தான் தனியே இருக்க வேண்டும்; அங்கு இராவணன் வரவேண்டும் என்ற முடிவை முன்கூட்டியே தீர்மானித்துக்கொண்டு தன் கணவனையும் கொழுந்தனையும் துரத்திவிட்டுத் தான் மட்டுமே தனியே இருக்கிறாள்.

இராவணன் காமப்பித்தனைப்போல் சீதையை வர்ணிக்கிறான். உடல் உறுப்புகள் அத்தனையும் ஒன்றையும்விடாது அவைகளுக்கு ஒப்புமை கூறுகிறான்.

ஆடையினுள் மறைந்திருக்க வேண்டிய அங்கங்களாகிய தொடை, பின்தட்டு, ஸ்தனங்கள் இவைகளுக்கும், அங்க உவமை கூறும் அளவுக்கு அந்த அங்கங்கள் இராவணனுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றன!

இத்தனையும் பேசிய இராவணனுடன், புமுறுவல் கொண்டு பேசுகிறாள்; அழுது படைக்கிறாள்; “உள்ளே வாருங்கள், உட்காருங்கள்; சாப்பிடுங்கள்” என்று உபகாரம் செய்கிறாள்.

அவள் அவனுக்கு உபசரிக்கும் பொழுது, “வாயிற் படியின் வழியே தன் கணவனும், கொழுந்தனும் வருகிறார்களா என்று திரும்பிப் திரும்பிப் பாத்துக்கொண்டே உபசரிக்கிறாள்” என்று கூறப்படுகிறது.

பிறகு இராவணன், வா என்னுடன் என்கிறான்; இவள் சம்மதித்தே அவனுடன் சென்றாள் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல உண்டு. இவளுக்கும் அவனுக்கும் நடந்த மேற்கண்ட சம்பாஷணைகளும் காட்சிகளும் மட்டும் அல்ல.

சீதை சம்மதித்துச் சென்றதற்கு ஆதாரம்

தனக்கு எவ்வளவோ மரியாதை செய்து, உபசரித்து, பிரியமாய்ப் பேசிய சீதையிடத்தில் ..... ஆசை மேலிட்டு, புதன் ரோஹினியைப்

பிடிப்பதுபோல் இடது கையால் சீதையின் தலைமயிரையும், வலது கையால் தொடைகளையும் சேர்த்துப்பிடித்தெடுத்தான் (சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார். மொழி பெயர்ப்பு, ஆரண்ய காண்டம், சர்க்கம் 49, பக்கம் 151) மேலும் தொடைகளைத் தூக்கிப் பிடித்து எடுத்து ரதத்தில் வைத்தான் என்று 157 ஆம் பக்கத்திலும் மற்றும், சீதையை ஒரு கையால் பிடித்துக்கொண்டு, மற்றொரு கையால் ஜடாயுவை அறைந்தான் என்று 165 ஆம் பக்கத்திலும் காணப்படுகிறது.

இவ்விதம் இராவணன் சீதையைத் தொட்டு எடுத்தான் என்பதற்கு ஆதாரம் உள்ளது. தொட்டு எடுத்திருப்பானாகில், சீதை இராவணனுக்கு உடன்பட்டவள் என்றே பொருள்படும்.

காரணம், இராவணன் தன்மேல் இஷ்டப்படாத பெண்ணைத் தொடுவானாகில், அவன் தலை சுக்கு நூறாகிவிடும் என்பதாக ஒரு சாபமும், உடம்பு தீப்பற்றி எரிந்துவிடும் என்று மற்றொரு சாபமும் இருக்கின்றன. இந்த சாபங்கள் ஒன்றாகிலும் இராவணனைப் பாதிக்காமல் இருக்குமானால் அவள் இஷ்டப்பட்டாள் என்றுதான் பொருள்படும். இதன் படியே இராவணனுக்குத் தலைவெடிக்கவும் இல்லை, உடல் தீப்பற்றி எரியவும் இல்லை. ஆகவே, சீதை இராவணனுடன் செல்வதற்கு உடன்பட்டாள் என்றே பொருள்.

மேலும், சீதை இராவணனுடன் செல்லுகையில், அவளுடைய மடியின்மேல் இவள் உட்கார்ந்திருக்கையில் அவளுடைய முகம் 'காம்பறுந்த தாமரை மலரைப்போல் இருந்தது. அவளுடைய ஆடைகள் காற்றால் அடிக்கப்பட்டு இராவணன் மேல் - புரண்டன' (பக்கம் 167) என்று கூறப்படுகிறது.

இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்றபின், தன் அந்தப் புரத்தில் வைத்தான் (பக்கம் -173) என்று கூறப்படுகிறது.

சீதைக்கும், ராவணனுக்கும் சம்பந்தம் ஏற்பட்டது

‘விசித்திரமாக அமைக்கப்பட்ட தங்கப் படிக்கட்டுகளில் இராவணன் சீதையுடன் ஏறும்போது, துந்துபி அடிப்பது போல் சப்தம் உண்டாயிற்று.’

(பக்கம் 155, சர்க்கம் 55)

குறிப்பு : எனவே, இருவரும் மாடியில், அந்தப்புரத்திற்கு சென்றடைந்து விட்டனர். அதுவும் இருவரும் மாடியில் ‘ஏறும்பொழுது’ துந்துபி அடிப்பதைப் போல் இருந்ததாம். இருவர் நடையும், அதாவது இராவணன் எவ்வளவு சந்தோஷமாகவும், ஓய்யாரமாகவும், ஆனந்தமாகவும், கம்பீர நடையுடன் காலடி எடுத்து வைத்தானோ, அதேபோல் சீதையும் ஓய்யார நடையுடன், இருவரும் ஒருவர் தோளின்மேல் ஒருவர் கையைப் பிடித்து அணைத்துக் கொண்டு ஏறி இருக்கவேண்டும். அந்தக் காலடியின் சப்தம் துந்துபி அடிப்பதைப்போல் இருந்திருக்கிறது. அன்றியும், இனியும் மேலே நடப்பதைக் கவனிப்போம்.

இராவணனைப் பார்த்து சீதை, ‘பிறகு வருவதைப் பார்த்துக் கொள்வோம். இப்போது கிடைக்கும் சுகமே பெரியதென்று நினைக்கிறாயே’ (பக்கம் 171) என்று கேட்கிறாள். இதனால், இராவணன் சீதையிடம் சுகம் அனுபவித்துவிட்டான்! ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவளிடம் சுகம் அனுபவிக்கும் நேரத்தில் இவ்வார்த்தைகளைச் சீதை இராவணனிடம் கூறுவது நன்கு தெரியும்.

இதற்கு இராவணன் சமாதானம் கூறுகையில், ‘சீதே! அக்கினி சாட்சியாக உன் கையைப் பிடித்த கணவனைக் கைவிடுவது அதர்மமென்றெண்ணி வெட்கப்படுகிறாயோ? நம் இருவருக்கும் நேர்ந்த சம்பந்தம் தெய்வகதியால் ஏற்பட்டது. இது ரிஷிகளால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது’ (பக்கம் 177) என்று சமாதானம் கூறுகிறான். சீதை வருத்தப்படுவதாகவோ, ஆத்திரப்படுவதாகவோ கூறவில்லை. வெட்கப்படுகிறாளாம் விருப்பம் இல்லாவிட்டால் வெட்கப்படுவது தான் விருப்பமில்லை என்பதைக் காட்டும் அறிகுறி போலும்! ஆத்திரமோ, கோபமோ கொண்டிருப்பாளாகில் விருப்பம் இல்லை என்று கூறலாம்.

எனவே, சீதையிடம் இராவணன் செய்த காம லீலைகளுக்கும் அவள் உட்பட்டிருக்கிறாள். ஆனால், பெண்களின் இயற்கைக் குணப்படி வெட்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

மேலும் ஆரண்யகாண்டம் 55 ஆவது சர்க்கம் 678 ஆவது பக்கத்தில் தாத்தா தேசிகாச்சாரியார். மொழி பெயர்ப்பில் கூறப்படுவதாவது - ‘இனி நீ நாணமுற்றாக. இதனால் தர்மலோபமொன்றுமிலது. உனக்கும் எனக்கும் இப்பொழுது தெய்வத்தினாலே சேர்க்கை நேர்ந்தமையின் இதுவும் தர்மமேயாகும். இஃது ரிஷிகளாலும் உகுக்கப்பட்டது’ என்று கூறப்படுகிறது.

‘இனி நீ நாணமுற்றக்’ இதன் பொருள் என்னவென்றால் இனிமேல் எதற்காக வெட்கப்பட வேண்டும்? உனக்கும் எனக்கும் தெய்வகதியால் சேர்க்கை நேர்ந்துவிட்டது என்கிறான். அதாவது காரியம் முடிந்துவிட்டது. இனிமேல் வெட்கப்பட்டு என்ன பலன் என்ற கருத்தில் இராவணன் கூறுகிறான். எனவே இருவருக்கும் சேர்க்கை நேர்ந்தது என்பதை இதன்படி உறுதிப்படுத்தலாம்.

மேலும் இராவணன் கூறியதாக அதே மொழி பெயர்ப்பாளர் இந்தச் சம்பவத்திற்குக் குறிப்புத் தருகையில் “இராவணன் பிராட்டியாரை முன்போலவே தாசனாகச் செய்து கொள்ளும்படி விண்ணப்பம் செய்தான்” என்கிறார். அதாவது முன்போலவே என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது இருவருக்கும் சம்பந்தம் ஏற்பட்ட முன் சம்பவத்தைப் போலவே இனி மேலும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் வேண்டினான் என்கிறார். ஆகவே, மொழி பெயர்ப்பாளரின் ஆராய்ச்சியின் படியும் சீதைக்கும் இராவணனுக்கும் சம்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பது உறுதி.

(கானகத்தில் சீதையை விட்டுப் பிரிந்த இராமன், சீதையை நினைத்துக் காமத்தால் மனம் உருகிப் பேசுகின்றவைகளையும், இலட்சுமணனிடம் கூறும்போது, தான் சீதையுடன் அனுபவித்த இன்பத்தை வெட்கமின்றி விளக்குவதையும் ஆரண்ய காண்டத்தில் கண்டுள்ளவைகளை எடுத்துக் கூறினேன்)

இனி, கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் லட்சுமணனிடம் ராமன் கூறுகின்றான்;

என்னிடம் இன்பங்களை அனுபவித்தாள்!

அவளுடன் சுகித்திருக்க, ஏகாந்தமாய் வந்த இடத்தில் அவளைக் கவர்ந்து சென்றானே! இப்படிப்பட்டவனிடம் போகங்களை அனுபவிப்பார்கள் பாக்கியசாலிகள்!

சீதையுடன் சுகிப்பதே போதும்; ராஜ்யம் தேவையில்லை.

11. இராமனின் சின்னப்புத்தி!

(கிஷ்கிந்தா காண்டம் சர்க்கம் 1)

தம்பீ வா! நான் சீதையுடன் அனுபவித்ததைக் கேள்!

‘அந்தரங்க மித்திரனான லட்சுமணன் சமீபத்திலிருந்தாலும் விரகதாபம் மேலிட்டு இந்திரிய சுவாதீனமற்று பிரலாபித்தார்.

(பக்கம் 2)

காமம் வாட்டுகிறதே

‘சீதையைவிட்டுப் பிரிந்து தவிக்கும் என்னைப் பல வித பட்சுிகளும் மிருகங்களும் சப்திக்கும் வசந்த காலம் அதிகமாக வாட்டுகிறது.’

(பக்கம் 4)

இங்கேதான் இன்பம் அனுபவித்தோம்

‘முன்னொரு சமயத்தில் சீதை ஆசிரமத்தில் இருக்கும் பொழுது இந்த பட்சுியின் சப்தத்தைக் கேட்டு ஆசை மிகுந்த என்னை அழைத்துப் பலவிதமான இன்பங்களை அனுபவித்தாள், ஆகையால் அவளைவிட்டுப் பிரிந்த பிறகே இது இவ்வளவு துக்கத்தைத் தருகிறது.’

(பக்கம் 5)

தகுந்த நேரத்தில் கவர்ந்து சென்றானே

‘நாம் நகரத்திலிருக்கும்பொழுது இராவணன் சீதையை எடுத்துப் போகாமல், ஏகாந்தத்தில் பரம சுகங்களை அனுபவிக்கத் தகுந்த இந்தக் காட்டில் வந்திருக்கும்பொழுது எடுத்துப் போனானே.’ (பக்கம் 6)

அவளுடன் சுகிப்பவனே பாக்கியசாலி

‘இப்படிப்பட்ட அழகிய தேசங்களிலும் காலங்களிலும் பிரிய நாயகியுடன் இஷ்டபோகங்களை அனுபவிப்பவர்களே பாக்கிய சாலிகள்.’

(மேற்படி பக்கம்)

என்னைப் பார்த்தால் சேர்ந்து சுகம் கொடுப்பான்

‘என்னைப் பார்த்தால் உண்டாகும் ஆனந்தத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் சீதையும் இப்படியே என்னைச் சேர்ந்து சுகத்தைக் கொடுப்பான் அல்லவா?’ (பக்கம் 7)

பட்கூகளைப் பார் என் காமத்தை வளர்க்கிறது

‘பட்கூகள் சந்தோஷமேலிட்டு விளையாடுவதற்கு ஒன்றை ஒன்று கூப்பிடுவதைப் பார்த்தால் எனக்கு ஆசையை வளர்ப்பதற்கே இப்படிச் செய்கின்றன என்று எண்ணுகிறேன்.’ (மேற்படி பக்கம்)

வசந்த ரூபில் யாரிடமும் வசப்பட்டுவிடுவாளே?

‘ஜானகி இருக்குமிடத்தில் வசந்தகாலம் உண்டானால் அவளும் பிறர்க்கு வசப்பட்டு என்னைப்போல் துக்கப்படுவாளல்லவா? அவளைக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்குமிடத்தில் ஒரு வேளை வசந்தரூபு உண்டாகாது... அவளிருக்குமிடத்தில் வசந்தரூபு உண்டென்றே ஒப்புக்கொண்டாலும் பிறர்களால் பயமுறுத்தப்பட்டு துன்பப்படுகையில் அவள் என்ன சுகத்தை அனுபவிப்பாள்?’ (மேற்படி பக்கம்)

ஆனாலும் அவள் எண்ணங்கள் என்னிடம்தான்

‘சீதையின் மனதும் பிராணனும் எண்ணங்கள் யாவும் என்னிடத்திலேயே வேருன்றி இருக்கின்றன. சீதையுடன் சேர்ந்திருக்கும் பொழுது எனக்கு மிகுந்த சுகத்தையும் ஆனந்தத்தையும் கொடுத்தது, இந்த காற்றேயல்லவா?’ (மேற்படி பக்கம்)

சீதையிடம் சுகம் கண்டாடுவாழிய உயிர்வாழேன்

‘அழகுள்ள ஜானகியை அடிக்கடி ஞாபகம் செய்து எனக்கு அவளிடத்தில் உள்ள ஆசையை வளர்க்கின்றன இந்த பம்பை நதியில் அடிக்கும் சுகமான காற்றை சீதையும் என்னிடத்திலிருந்து அனுபவித்தால் ஒழிய நான் பிழைக்க மாட்டேன்.’ (மேற்படி பக்கம்)

குறிப்பு : இவ்விதம் ராமன் சீதையின் மீது காமம் கொண்டு கதறுகிறான். அதுவும் யாரிடம்? தன்னுடைய தம்பி லட்சுமணனிடம் கூறுகிறான். இவன் எப்படியெப்படி, எங்கெங்கே சீதையுடன் சேர்ந்து படுத்திருந்தானோ அதைத் தன் தம்பியிடம் கூறுகிறான். மனிதப் பிறவியில் கூட யாராவது இப்படிச் கூறக் கேட்டிருக்கிறோமா? அதிலும் தன்னுடைய தம்பியிடமே இந்த விஷயங்களைக் கூறுகிறவன் கடவுளின் அவதாரம் என்பதாகக் காணமுடியவில்லை. இதனால், பார்ப்பனர்கள் கடவுளர்களின் யோக்கியதை, அவதாரங்களின் அநாகரிகம், பார்ப்பனப் பழக்க வழக்கங்கள் முதலியன விளங்குகின்றன.

இராமன் ஒரு இடத்தில், “நான் அயோத்தியில் இருக்கும் போது இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றிருந்தால் அக்கறை இல்லை. நானும் சும்மா இருந்திருப்பேன். ஆனால் இங்கு சரியான இடத்தில் அதாவது எப்பொழுதும் கூடி இன்பம் அனுபவிக்கத் தகுந்த யாரும் இல்லாத இந்த இடத்தில், நான் சீதையிடம் எப்பொழுதும் சுகம் அனுபவிக்க ஆசை கொண்டிருந்த சமயம் பார்த்துக் கவர்ந்து கொண்டு போய்விட்டானே” என்ற கருத்தில் துக்கப்படுகிறான். ஆகவே இராவணன் சீதையை அயோத்தியிலேயே தூக்கிச் சென்றிருந்தால் இராமன் சும்மா இருந்திருப்பான் என்றும் தெரிகிறது! மேலும் இராமன் காட்டுக்கு வந்தது சீதையுடன் சதாகாலமும் சேர்ந்து இன்பம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக வந்திருப்பான் என்றும் தெரிகிறது.

இப்படிச் கடவுள் அவதாரத்தைப் பார்ப்பனர்கள் கொஞ்சமும் அறிவில்லாத முறையில் சித்திரித்து எழுதுவதால், கடவுளுக்கும் கடவுள் அவதாரம் என்பதற்கும் எந்த அளவில் பெருமையைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறதென்பதைச் சிந்தியுங்கள்.

மேலும் இராமனைப் பற்றி வால்மீகி கூறுகையில், பல இடங்களிலும், ராமன் ஆண்மை அற்ற பேடி என்பதையும் அலி என்பதையும் குறிப்பிடும்படியாகவே சொல்லுகிறார். இதைச் சீதைக்கூட இராமனைக் குறிப்பிடிகையில் இராமன் ஆண்மையற்றவன், வீர்ய மில்லாதவன் என்று (அயோத்தியா காண்டம் 30 ஆவது சர்க்கத்தில்) கூறுகிறான்.

ஆனால், இராமன் சீதையை விட்டுப் பிரிந்தவுடன் தான் சீதையிடம் இப்படி அனுபவித்தேன், அப்படி அனுபவித்தேன் என்று காம லீலையில் தன்னைப் பெருமையாகக் கூறிக் கொள்கிறான். இப்படிப்பட்டவனுக்கு, கல்யாணம் ஆகி 12 வருடம் காட்டிற்கு வந்து 13 வருடம் ஆக 25 வருடத்தில் சீதைக்கு கர்ப்பமே தரிக்கவில்லை, ஆனால் சீதை பெண்மைத் தன்மை அற்றவள் என்று கூறுவதற்கும் முடியவில்லை, ஏனெனில்,

சீதையை இராவணனிடமிருந்து மீட்டு வந்த ஒரு மாத காலத்தில் சீதையின் வயிற்றை ‘பை சான்ஸ்’ ஆக (எதிர்பாராதவிதமாக) பார்த்துவிட்டான். சீதையின் வயிறு பெரிதாக இருந்தது ஏன் வயிறு பெரிதாய் இருக்கிறது என்று கேட்ட இராமனுக்கு சீதை, ‘என் வயிற்றில் பிள்ளை இருக்கிறது’ என்றாள். இராவணனிடமிருந்து மீட்டு வந்த ஒரு மாத காலத்தில், சுமார் 4 மாத காலத்தில் உண்டான கர்ப்பம் எப்படி வந்தது? எங்கிருந்து வந்தது? யாரால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்?

எனவே, அது எப்படி இருந்தாலும் சீதை பெண்மைத்தன்மை உள்ளவள் என்பதை இதன்மூலம் அறிகிறோம். மேலும், இதுவரை கர்ப்பம் உண்டாக்க வல்லமை இல்லாத ராமன் பேடி என்பதும் விளங்குகிறது. அப்படிப்பட்டவன் காமத்தில் கைகண்டவன்போல் ஏதேதோ கூறிப்பிதற்றுகிறான் ஏன்? தன்னைப் பற்றிய உண்மைகள் வெளியில் தெரிந்துவிடுமோ என்ற சந்தேகம்.

மேலும், இப்படி அவன் பிதற்றும் பொழுது தன்னை அறியாமலே தன்னை அலி என்பதையும் ஒரு இடத்தில் ஒப்புக்கொள்ளுகிறான்.

ஆரண்யகாண்டம் 64 ஆவது சர்க்கத்தில் இராமன் கூறுகிறான், “என்னை வீர்யமற்றவன், கையாலாகாதவன் என்று அவமதிக்கிறார்கள்” என்று பிறர் தன்னைப் பேடி என்று கூறுகிறார்களே என்று வருத்தமுறுகிறான்.

இப்படி ராமன் தன்னைப் பேடி என்று மக்கள் உணர்ந்துவிட்டார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அதை எப்படியும் மறைக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆண்மையுள்ளவன் போல் பிதற்றுகிறான். எனவே இராமன் பேடி என்பதில் அய்யமில்லை.

12. இராமன் வயதைப் பற்றிக் கவுசலை முன்னுக்குப்பின் முரண்!

(சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

காட்டிற்குப் புறப்படும் இராமனைப் பற்றி நினைந்து கவுசல்யை துக்கப்படும்பொழுது, “தேவதைகளைப் போல் இருபத் தைந்து வயதுள்ளவனும் ஞானத்தால் முதிர்ந்தவனுமான என் ராமன் என்று கூறுகிறான்.

(அயோத்தி காண்டம் சர்க்கம் 43, பக்கம் 189)

குறிப்பு : இதன்படி இராமன் காட்டுக்குப் புறப்படும் போது அவனுக்கு வயது இருபத்தைந்து என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும் கவுசல்யை காட்டிற்குப் புறப்படும் ராமனிடம் மற்றொரு பக்கத்தில் வருத்தப்படும் பொழுது கீழ்க்கண்டவாறு வயதைக் குறிப்பிடுகிறான்.”

“நீ பிறந்த பதினேழு வருஷங்களாய் எவ்வளவோ கஷ்டங்களைப் பொறுமையுடன் அனுபவித்து வந்தேன்”

(மேற்படி காண்டம், சர்க்கம் 20 பக்கம் 92)

குறிப்பு : இதன் படி இராமன் காட்டிற்குப் புறப்படும் போது அவனுக்கு வயது 17 என்று ஆகிறது. இவனுக்குக் கல்யாணம் ஆகி பனிரெண்டு ஆண்டுகள் சென்ற பின்பு தான் காட்டிற்குப் போகும் படி ஆகிறது. ஆகவே காட்டிற்குப் போகும்போது பதினேழு வயது என்றால் கல்யாணம் ஆனபொழுது வயது அய்ந்தாக இருக்க வேண்டும். இதன்படி இராமனுக்கு அய்ந்து வயதில் கல்யாணம் செய்யப்பட்டது. என்பது தெரிகிறது. இதை மேலும் தசரதன் உறுதிப்படுத்திக் குறிப்பிடுகையில், விசுவாமித்திரன் இராமனை தாடகையை வதம் செய்ய அழைக்கவரும் பொழுது, விஸ்வாமித்திரனிடம் தசரதன் “இராமன் பாலன், குழந்தை” என்று குறிப்பிடுகிறான். மேலும் அதே சமயத்தில் இராமனுக்கு “ஜில்பா தரிக்கும் வயது” என்கிறான். இதனால் ராமனுக்கு அப்போது குடுமி வைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. மேலும் அண்ணங்காராச்சாரியார் மொழிபெயர்ப்பு 20ஆவது சர்க்கத்தில், விஸ்வாமித்திரனிடம் தசரதன் கூறும்போது, இராமன் என் மடியைவிட்டு இறங்க வல்லவன் அல்லன் இவ் வயதில் விளையாடிக் கொண்டிருக்க வேண்டியவன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் ஆராயுமிடத்து, இராமனுக்குக் கல்யாணம் ஆகும்பொழுது சிறு பாலகன், அதாவது கவுசல்யை குறிப்பிடுவதுபோல் அய்ந்தே வயதுள்ளவன்.

ஆகவே இராமனுக்கு தன் அய்ந்தாவது வயதில் பெண்களிடம் இச்சைகொள்ளும் உணர்ச்சி வந்ததென்று இதன் மூலம் தெரிகிறது. இது சாத்தியப் படக்கூடியதோ அல்லது அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பொருத்தமானதோ என்று கூறுவதிற்கில்லை. இந்த ஆராய்ச்சி ஒன்றின் மூலமே இராமாயணம் பொய் புரட்டுகள் நிறைந்ததும் முன்னுக்குப் பின் முரணாக எழுதப்பட்டதுமான கட்டுக் கதை என்றும் தெளிவுப்படத் தெரிகிறது.

13. சீதையின் வயது பற்றிய புரட்டு!

(சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் 1964 பக்கம் 10)

திருமண காலத்தில் இராமனுக்கு வயது 5 சீதைக்கு வயது 25 பாலனுக்கும் தடிக்குமரிக்கும் திருமணம்!

இதுவரை வந்துள்ள இராமாயண ஆராய்ச்சியில் இராமனுக்குத் திருமண காலத்தில் வயது 5 என்பதை ஆராய்ச்சியின் மூலம் நிரூபித்தேன்.

இனி சீதையின் வயதைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

சீதை இராவணனிடம் தன் பெருமைகளைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது, “தான் கிழவியல்ல, குமரி என்ற உள்ளக் கருத்தின் மீது நான் கல்யாணமாகி பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து காட்டிற்கு வரும்போது எனக்கு வயது பதினேழு” என்று கூறுவதாக ஆரண்யகாண்டம் 47 ஆவது சர்க்கம்; 130 ஆவது பக்கத்தில் காணப்படுகிறது.

இதன்படி சீதைக்குத் திருமண காலத்தில் தனக்கு வயது 5 என்று குறிப்பிட்டது கொஞ்சங்கூட பொருத்தமற்றது என்று கூறி இருக்கிறேன்.

மேலும், அவள் 5 வயதிலேயே மணப்பக்குவம் அடைந்திருக்க வேண்டும். இது அறிவுக்கு ஏற்றதல்ல. ஆனால் இவளுக்குத் திருமணம் ஆகும் காலத்தில் குறைந்தது 15 வயது இருந்திருக்க வேண்டும். இதை சீதையே ஒப்புக்கொள்கிறாள்.

சீதை அனுகூலம் என்பவளிடம் தன் வரலாற்றைக் கூறும்பொழுது,

“எனக்கு விவாக காலம் சமீபித்ததைப் பார்த்து தரித்திரன் தனக்கிருந்த அல்பத்தனத்தையும் இழந்து வருந்துவதுபோல், என் பிதாவிற்கு கவலை மேலிட்டது. அவர் எல்லையற்ற கவலை கொண்டார். நான் மற்றவர்களைப் போல், ஸ்திரீயின் வயிற்றிலிருந்து பிறக்காததால் எல்லா விதத்திலும் எனக்குத் தகுந்த கணவனை எவ்வளவு சிரமப்பட்டுத் தேடியும் கிடைக்கவில்லை.

குறிப்பு : இதன்படி சீதைக்கு மணமாகும் காலம் வந்ததைக் குறித்து ஜனகன் கவலைப்பட்டிருக்கிறான். ஏனெனில் இவளுக்கு யாருமே மணமகனாக அமைவதற்கு முன்வரவில்லை. எங்கோ கிடந்து எடுத்துவரப்பட்டவள். மற்றவர்களைப் போல் தாய் தகப்பன் அறிந்த பெண்ணாக இருந்திருக்குமானால் சுலபத்தில் கணவன் கிடைத்திருப்பான். இவளுடைய தாய் யாரோ தகப்பன் யாரோ எத்தனை பேரோ யார் கண்டார்கள்? எனவே யாராலோ பெற்றெடுக்கப்பட்டுத் திருட்டுத்தனமாக தரையில் போடப்பட்டுச் சென்றிருக்க வேண்டும். இப்போது நாம் அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் படிப்பதன் மூலமும் நேரில் காணுவதன் மூலமும் அறிகிறோம். அதாவது எங்கெங்கேயோ பச்சிளங் குழந்தைகளைக் கள்ளக் காதலினால் கள்ளப் புருஷனுக்குப் பெற்றெடுத்து யாருக்கும் தெரியாமல் மூலை முடுக்குகளிலும், சந்து பொந்துகளிலும் போட்டுவிட்டுப்போய் விடுகிறார்கள். அப்படி யாராலோ பெற்றெடுக்கப்பட்டு, தரையிலேயே கிடத்தப்பட்டவள் தான் சீதை என்பதை வால்மீகியே சீதையின் வாயாலேயே சொல்லும்படி வைக்கிறார். இவள் பிறவி இப்படியிருக்க இவளை யாருமே மணக்க வரவில்லை.

மேலும் சீதை, அதே சர்க்கத்தில் 433 ஆவது பக்கத்தில் கூறும்பொழுது, 'வெகு காலத்திற்குப் பிறகு இந்த ராகவனும் லக்ஷ்மணனும் விஸ்வாமித்திரருடன் வந்தார்கள். அப்போது இராமனுக்கு என்னை விவாகம் செய்து கொடுத்தார் என்று கூறுகிறாள்.

'வெகு காலத்திற்குப் பிறகு' என்று கூறுவதால் இவள் மணப்பருவம் அடைந்து குறைந்தது பத்து ஆண்டுகளாவது மணமகன் யாரும் சிக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டும். மணப்பருவம் அடையும்பொழுது பதினைந்து வயதாவது இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே ராமனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும்பொழுது சீதைக்கு வயது இருபத்தைந்து இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆகவே, முன் ஆராய்ச்சிப்படி 5 வயதுள்ள இராமனுக்கும் இதில் கூறியபடி 25 வயதுள்ள சீதைக்கும் திருமணம் நடந்திருக்கிறது.

இதன்படி கல்யாணம் ஆகி பதின்மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துக் காட்டிற்கு இராமனுடன் செல்கிறாள்; அப்போது அவளுக்கு வயது 38 இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவள் காட்டில் இராவணனிடம் தன்னை பற்றிக் கூறும்போது, இராவணன் தன்னைக் கிழவி என்று நினைத்துவிடுவானோ என்ற எண்ணத்தின் மீது, காரணமின்றி அதுவும் சந்நியாசியிடம் தன்னுடைய வயதைக் கூறத் தேவையில்லை. அது மட்டுமல்ல தன் உண்மையான வயதைக் குறைத்துக் கூறவேண்டியக்

காரணம் என்ன? தான் காட்டுக்குப் புறப்படும்போது, தனக்கு வயது பதினேழு என்று (ஆரண்ய காண்டம் 47 ஆவது சர்க்கம், 130 ஆவது பக்கத்தில்) கூறுகிறாள். இவள் இராவணனிடம் கூறும் போது இவளுக்கு வயது அயம்பது. எப்படியெனில் கல்யாணம் ஆகும்போது 25 வயது, 12 வருடம் கழித்துக் காட்டிற்குப் புறப்படும்போது 37வயது, பிறகு காட்டிற்கு வந்து 13 ஆம் வருடத்தில் இராவணன் வருகிறான். அப்போது வயது 50 எனவே, 50 வயதுக் கிழவி, தன்னைக் குமரி என்று காட்டிக்கொள்ள தனது 'உண்மையான' வயதில் 20 வயதைக் குறைத்துக் கூறுகிறாள்.

மேலும், சீதை கிழவி என்பதை உறுதிப்படுத்த லட்சுமணன் சூர்ப்பனகையிடம் சீதையைப் பற்றிக் கூறுகையில், "சீதை குரூபி, துஷ்டை, வயிறொட்டினவள்" என்று சி.ஆர். சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு ஆரண்ய காண்டம் 18ஆவது சர்க்கம் 50ஆவது பக்கத்திலும் மேலும் அண்ணங்காச்சாரியார் மொழிபெயர்ப்பு மேற்படி காண்டம் சர்க்கம், 404 ஆவது பக்கத்தில் சீதை விகார ரூபமுள்ளவள், தாழ்ந்த இடையுள்ளவள்- வயது சென்றவள் (கிழவி) என்றும் கூறி, சீதை கிழவி என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறான்.

14. இலட்சுமணனது தத்துவஞானம் – விதியையடித்துத் தள்ளுகிறான்!

(சி.ஆர். சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

வீர்யமில்லாதவர்களும், சித்தப்பிரமையுள்ளவர்களும் தான் விதியை மதிப்பார்கள், விதி கையாலாகாதவனுக்குத்தான், விதி என்பது பிழைப்புக்கு ஒரு வழி, ஆண்மையிடம் விதி நிற்காது.

தெய்வகதி என்பதைப் பலத்தால் வெல்லலாம். வீர்ய மில்லாதவன் (பேடி) தான் தெய்வத்தைப் பின்பற்றுவான்.

பலமுள்ளவனிடம் விதியின் ஆட்டம் செல்லாது

காட்டிற்குப் போகப் புறப்படும் இராமனிடம், இலட்சுமணன் தைரியம் கூறி, 'நாட்டை விடாதே' என்று கூறும் போது, தெய்வத்தின் யோக்கியதையையும், விதியின் பித்தலாட்டத்தையும் வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றான்.

(அயோத்தியா காண்டம், சர்க்கம் 23: பக்கம் 105, 106)

'வீர்யமில்லாதவர்களும், சித்தப்பிரமை உள்ளவர்களும், கூத்திரியர்களில் கீழ்ப்பட்டவர்களும் மாத்திரம் வாஸ்தவமாக சக்தியற்ற விதியை அனுசரித்து அதற்குக் கட்டுப்படுவார்கள்....

விதியை ஒருவராலும் வெல்ல முடியாதென்று அந்தக் கையாலாகாத பதார்த்தத்தை மெச்சுவது நியாயமல்ல.

மனோபலமில்லாதவர்களுக்கு விதி என்பது பிழைப்புக்கு வழி என்று பிருஹஸ்பதி சொல்லி இருக்கிறார். ஆகையால், கையாலாகாதவர்களே விதியை அனுசரிக்க வேண்டும்.

புருஷ பிரயத்தனத்தை (ஆண்மையை) விதி வெல்லாது. அதைக் கொண்டாடலாமா?

ஆகையால், தங்களுக்கு(ராமனுக்கு)சித்தப்பிரமை தவிர வேறில்லை.'

குறிப்பு : இப்படி இலட்சுமணன் விதியைப் பற்றிய தண்டவாளங்களை எல்லாம் புட்டுப்புட்டு உடைத்துத் தள்ளுகிறான். இது மட்டும் அல்ல, தெய்வம், தெய்வ கதி என்பதன் யோக்கியதையையும் தெள்ளத்தெளிய

அதே சர்க்கத்தில், 107 ஆவது பக்கத்தில் குறிப்பிடுகிறான்!

'பயந்தவர்களும், வீர்யமில்லாதவர் (பேடி)களுமே தெய்வத்தைப் பின்பற்றுவார்கள். வீரர்களும் மன உறுதி உள்ளவர்களும் அதை லட்சியம் செய்யமாட்டார்கள். தன் பலத்தால் விதியை வெல்லக்கூடியவனிடத்தில் அதன் ஆட்டம் கொஞ்சமேனும் பலிக்காது. அவனுக்கு ஆக வேண்டிய காரியத்தை அது கொடுக்காது. விதியைக் காட்டிலும் புருஷ பிரயத்தனம் (ஆண்மை) பலமுள்ளது என்பதை இன்று பிரத்தியட்சமாக ஒரு உதாரணத்தால் பாருங்கள்.

குறிப்பு : இப்படி லட்சுமணன் தெய்வத்தின் மீது இராமன் கொண்டுள்ள முட்டாள்தனமாக நம்பிக்கையைப் பற்றி விளக்கிக்கொண்டு போகிறதும் அன்றி, மேலே தொடர்ந்து கூறிக்கொண்டு போகும்பொழுது, 'விதியும் தெய்வபக்தியும்' என்ன பாடுபடுகிறது என்று சவால் விட்டுக்கொண்டு போகிறான். 'விதியின் பலமும், புருஷப் பிரயத்தனத்தின் பலமும் இன்று நன்றாக விளங்கும். அவைகளுக்குள்ள பேதத்தையும், தாரதம்மியத்தையும் எல்லோரும் தெளிவாய் அறிவார்கள். விதியே தங்களுடைய (ராமனுடைய) அபிஷேகத்தைத் தடுத்தது என்று தாங்களும் இன்னும் பல ஜனங்களும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தெய்வம் என் பலத்தால் ஜயிக்கப்பட்டு என்ன பாடுபடுகின்றதென்பதை எல்லோரும் பார்ப்பீர்கள். மதம் பிடித்துச் சங்கிலிகளை அறுத்துக்கொண்டு மரவெட்டியால் குத்துவதையும் லட்சியம் செய்யாமல் தன் இஷ்டப்படி ஓடும் யானையைப் போல் தடை இல்லாமல் செல்லும் தெய்வத்தை என்புத்தி என்ற பாசத்தால் அடக்கித் திருப்பிக் கொண்டு வருகிறேன்.

குறிப்பு : இவ்விதம் இலட்சுமணன், தெய்வத்தின் மீது கொண்டுள்ள மூடநம்பிக்கையை விளக்கித் தெய்வத்தைப் புத்தியால் அடக்குவேன். அதாவது, புத்தியைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்ப்பவனுக்குத் தெய்வம் என்று ஒன்று இருக்காது; தெய்வம் என்பது பித்தலாட்டம் என்பதன் கருத்தின் மீது கூறுகிறான்.

இதைக் கருப்புச் சட்டைக்காரர்களாகிய நாங்கள் சொன்னால் தான் எங்களை நாஸ்திகர்கள், சாமி இல்லை என்று சொல்பவர்கள் என்று கூறுகிறார்கள்.

ஆனால், பார்ப்பனர்களின் இராமாயணத்திலேயே இலக்கு மணனே, கூறுகிறான். இதற்கு ஆஸ்திக சிகாமணிகள் என்பவர்களும், கடவுள் பிரசாரக்காரர்களும் மற்றும் இராமாயண பக்தர்களும் என்ன கூறுவார்கள்? திருடனுக்குத் தேள் கொட்டினால், அவன் என்ன செய்வான்? அதே சங்கதிதான் இதுவும்.

15. கடவுளுக்கு விபசாரம் சர்வசாதாரணம்

இராமாயண மூலக் கடவுள் விஷ்ணுவே விபசாரம் செய்தவன். அதனால் சாபம் பெற்று மனிதனாக (ராமனாக)ப் பிறக்கிறான்.

இராமாயணத்தில் வரும் மூலரிஷிகள் (ரிஷியசிருங்கன், விஸ்வாமித்திரன், வசிஷ்டன் முதலியோர்) அயோக்கியத் தனத்தில் கைதேர்ந்தவர்களாகவும், மடையர்களாகவும், காம விகாரம் கொண்டவர் களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

இராமாயணத்தில் வரும் அரசன் (தசரதன்) பல் ஆயிரம் மனைவியர்களை உடையவனாகவும், பொய்பேசுபவனாகவும், துரோகம் செய்பவனாகவும், அயோக்கியத்தனமாய் சூழ்ச்சி, பித்தலாட்டம் முதலியவைகளில் துணிகரமாய் ஈடுபடுபவனாகவும் இருக்கிறான்.

நாடு பரதனுக்குச் சொந்தமென்பது ராமனுக்குத் தெரிந்தும், சூழ்ச்சியாகப் பட்டம் சூட்ட ஏற்பாடு செய்த தசரதனின் தந்திரத்துக்கு இராமனும் உடன் பட்டிருக்கிறான். கூடியவரை முயற்சித்தும் காரியம் பலிக்காது போன பிறகுதான் காட்டிற்குப் போகச் சம்மதிக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டபின், தானாகக் காட்டுக்கும் போவதைப்போல் போகிறான்.

பதிவிரதை என்று கூறப்படும் சீதையின் ஒவ்வொரு செய்கையும் முதல் நம்பர் பஜாரிகூட செய்வதற்குப் பயப்படும் அவ்வளவு ஒழுக்க ஈனமாகவும் விபசாரத்தில் கை தேர்ந்தவளாகவும் இருக்கிறாள்.

இவ்வளவையும் கொண்ட இராமாயணம் கடவுள் கதையா? அல்லது நீதிபுகட்டும் நூலா?

16. இராமாயணம் ஆரிய கலாசாரத்தைச் சித்தரிக்கும் இலக்கியம்!

ஆரியர்கள் பொய் சொல்வதில் மிகத் துணிவுள்ளவர்கள்! எப்படியெனில்:-

அவர்கள் குறிப்பிடும் காலக் கணக்கெல்லாம் யுகம், சதுர்யுகம், லட்சம் சதுர்யுகம், கோடி சதுர்யுகம், என்று தான் குறிப்பிடுவார்கள்.

அவர்களது ரிஷிகள், முனிவர்கள், தேவர்கள் என்பவர்கள் எல்லாம் கடவுள்களுக்கே சாபம் கொடுக்கக்கூடியவர்களாகவே இருப்பார்கள்.

தாசிகள் கூட பெரிய தவ சிரேஷ்டர்களுக்குச் சாபம் கொடுப்பார்கள்.

ஆண்களைப் பலாத்காரம் செய்த விபசாரிகளையும் பதிவிரதை 'லிஸ்ட்டி'ல் சேர்த்துவிடுவார்கள்.

மூன்று அடி உயரமுள்ள குரங்கு, 1000 அடி உயரம் தன்னை உயர்த்திக் காட்டும்.

10 அல்லது 150 பவுண்டு எடையுள்ள குரங்குகள் லட்சம், பத்து லட்சம், கோடி, நூறு கோடி பவுண்டு எடையுள்ள மலைகளைத் தூக்கி வீசி எறிந்ததாகவும் அதனால் பல லட்சம் பேர்கள் செத்ததாகவும் எழுதுவார்கள்.

இப்படியாக இவை போன்ற ஏராளமான பொய்கள், புனை கருட்டுகளை இராமாயணத்தில் ஏராளமாகக் காணலாம்.

இராவணனிடமிருந்து மீட்டு வந்த சீதையை பார்த்தவுடன் இராமனுக்குச் சந்தேகம் உண்டாகிறது. ஏன்? சீதை இதுவரைக் கணவனைவிட்டுப் பிரிந்து சோகத்தால் வாடியவளாகத் தென்பட வில்லை. அவள் அணிந்திருந்த ஆடைகளும், ஆபரணங்களும், இராமனுக்கு ஆத்திரத்தை மூட்டியது.

சீதையைக் கண்டான்; உன்மீது எனக்கு விருப்பமில்லை என்கிறான். “நான் எங்கே போவேன்” என்கிறாள் சீதை. “நீ யாருடனாவது எக்கேடு கெட்டாவது போ” என்கிறான் ராமன்.

உனக்குத்தான் என் விஷயம் தெரியுமே! ஏன் இராவணனிடமிருந்து மீட்டுவந்தாய்? என்று சீதை இராமனிடம் வாதாடுகிறாள்; சத்தியம் செய்து சீதை தீயில் இறங்க வேண்டும் என்பதாக இறுதியில் சமரசத்துக்கு வருகின்றனர். ஆனாலும் சீதை, கைகாரியல்லவா? முதல் நம்பர் விபசாரியல்லவா? பஜாரிகளுக்கும் தெரியாத ஜாலங்களும் தெரிந்தவளல்லவா? இராமனை ஏய்த்துவிடுகிறாள்.

17.இராவணன் கொல்லப்பட்ட பிறகு இராமன் சந்தேகப்பட்டது, ஆத்திரப்பட்டது!

யுத்த காண்டம்

(சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

“சீதை ஆடை ஆபரணங்களால் ராக்ஷச கன்யைகளால் அலங்கரித்து சூர்யனைப் போல் ஜ்வலிக்கும் பல்லக்கில் ஏற்றுவித்து அதற்கு வெளியில் நேர்த்தியாய் திரை போட்டுவித்து, ராக்ஷச வீரர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் நான்கு புறங்களிலும் காத்துவர ராம, லெட்சுமணர்கள் இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்டாள்.”
(சர்க்கம் 14, பக்கம் 483)

அப்பொழுது சீதையுடன் வந்த விபீஷணன் ராவணனுடைய கிரகத்தில் இவ்வளவு காலம் (சீதை) இருந்ததைப் பற்றி லோகத்தார்கள் என்ன சொல்வார்களோ என்று நினைத்து அவன் முகம் வாடியது.
(மேற்படி சர்க்கம், பக்கம் 484)

“(சீதை) புருஷர்களுக்கெதிரில் வர வெட்கப்பட்டு வஸ்திரத்தால் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு மெள்ள மெள்ள இராமனுடைய பக்கத்தில் வந்து “ஆர்யபுத்ர” என்று சோகத்தால் நெஞ்சடைத்துப் பேசமுடியாமல் கண்களிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாய் பெருக அழுதாள்”

குறிப்பு : இதன்மூலம் விபீணனுக்கும் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இராமன் எங்கே சீதையை ஏற்க மறுப்பானோ, பத்துமாத காலம் இராவணனுடைய இல்லத்தில் இருந்ததற்காக இராமன் சந்தேகப்பட்டுவிடுவானோ என்று சந்தேகப்படுகிறான். அன்றியும் சீதை சீவிச் சிங்காரித்துக் கொண்டு, ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டு வருகிறாளாம். உண்மையிலேயே அவளைப் பார்த்தவுடனேயே உள்ளத்தின் அறிகுறி முகத்திலே பிரதிபலித்திருக்கும். கணவனைப் பிரிந்தவள்போல் இல்லை. அப்படி இல்லாத காரணத்தால் சீதையைப் பற்றிய உண்மைகளை அறிந்துவிட்டான் இராமன்.

யுத்த காண்டம்

(சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் மொழி பெயர்ப்பு)

இராவணனிடமிருந்து மீட்டுவரப்பட்ட சீதை, இராமனுக்குப் பக்கத்தில் வந்து நின்ற விதத்தை முன்பு கூறினேன். சீதையை ஏறிட்டுப் பார்த்தான் இராமன். அப்போது:-

“உதிர்ந்த பூரண சந்திரனைப்போல் கோபத்தால் அவருடைய (ராமனுடைய) முக மண்டலம் சிவந்திருந்தது. களங்க மற்ற சந்திரனைப்போல் அடுத்த க்ஷணத்தில் கோபத்தால் விகாரத்தை அடையும்.”

(சர்க்கம் 116, பக்கம் 486)

(இவ்வளவு ஆத்திரம் மட்டும் அல்ல இராமனுக்கு. இன்னமும் மேலே போகப்போக ஆத்திரம் மிகுந்து பேசுகிறான்)

“பெண்ணே! என் சத்துருக்களை ஜெயித்தேன்; அவர்களுடைய ராஜதானியை எரித்தேன்; பழி தீர்த்தேன், ஓர் க்ஷத்திரிய வீரன் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைப் போக்க, எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்தேன். ஆனால், உன்னை மறுபடியும் அடைய இவ்வளவு சிரமப்பட்டேன் என்று நீ எண்ணலாம். அது முற்றிலும் பிசகு; என் பிரயத்தனங்கள் ஸ்பலமாயின. இராவணன் எனக்குச் செய்த அவமரியாதைக்காக அவனைத் தண்டித்தேன்; அவனுடைய வம்சமும், அவன் எனக்குச் செய்த அவமரியாதையும் இன்று ஒழிந்தன; என் வீர்யத்தை சகலலோகங்களுக்கும் தெரிவித்தேன்; நான் செய்த பிரதிக்கூலையை நிறைவேற்றினேன்; கவலையுற்றேன்; நானில்லாத வேளையில் சபலசித்தமுள்ள இராவணன் உன்னை அபகரித்தான்

(சர்க்கம் 117, பக்கம் 486, 487)

குறிப்பு : ராமனுக்கு சீதையைக் கண்டவுடனேயே சீதையின் வண்டவாளமெல்லாம் தெரிந்துவிட்டது. இவள் இராவணனுக்கும் உடன்பட்டுத்தான் இருக்க வேண்டும். இவள் வருகிற நடையும், ஓய்ந்தாரமும், முகப்பொலிவும் இதுவரை கணவனைப் பிரிந்தவள் போல் இல்லையே என்று மனத்தில் நினைத்து, சீதை இராவணனுக்கு உடன் பட்டிருப்பாள் என்பதை உணர்ந்துதான் ஒரே வார்த்தையில் சீதையைப் புறக்கணித்துப் பேசுகிறான். “உன்னை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக நான் இராவணனுடன் யுத்தம் செய்து மீட்டு வரவில்லை; க்ஷத்திரியனுக்குள்ள வீரத்தைக் காண்பித்தேன்; இராவணனைப் பழிக்குப்பழி வாங்குவதற்கென்று அவனைக் கொல்லும் பொருட்டே அவனுடன் யுத்தம் செய்தேன்; உன்னை மீட்பதற்கல்ல; என்று கூறுகிறான். சீதை இதைக் கேட்டவுடன் என்ன செய்கிறாள்?

“ரகுவீரன் சொல்லைக் கேட்டு காட்டில் புலிகளால் சூழப்பட்ட மான்குட்டியைப்போல் பயத்தால் மிரண்ட கண்களுடன், சீதை கலகலவென்று கண்ணீருதிர்த்தாள்

(மேற்படி சர்க்கம், பக்கம் 487)

குறிப்பு : “அய்யோ! ராமனுக்கு நம்முடைய யோக்கியத்தனங்களும், ஜாலங்களும் வெளிப்பட்டு, இராமன் உண்மை உணர்ந்து கொண்டானே” என்று திகலடைந்து, பயத்தால் கண்ணீர் விட்டாளாம். இன்னமும் மேலே நடக்கும் சம்பாஷனைகளைக் கீழே பார்ப்போம்.

முந்தைய ஆராய்ச்சியில் சீதை இராமனின் அருகில் சென்றவுடன், இராமன் சீதையைக் கடிந்து பேசுகிறான். “இராமன் உண்மையை அறிந்துவிட்டானே” என்று சீதை அறிந்து கண்ணீர் விடுகிறாள் என்பதைக் கண்டோம். மேலும் கவனிப்போம்.

இராமனும் இதைப்பார்த்து, இவள் நீலிக்கண்ணீர் வடிக்கிறாள்; பாசாங்குக்காரி, ஏய்க்கும் ஜாலக்காரி என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு இன்னமும் ஆத்திரமாகக் கடிந்து பேசுகிறான். அதைக் கண்டு ராமனுக்கும் கோபம் அதிகரித்தது. புருவங்களை நெளித்து சீதை தனக்கெதிரில் நிற்க இஷ்டப்படாமல் அவளைக் குறுக்காய்ப் பார்த்து சகல வானரர்களும், ராட்சதர்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் கடுமையான வார்த்தைகளால் அவளை நிந்தித்தான்

(சர்க்கம் 117 பக்கம் 487)

குறிப்பு : என்ன கூறி நிந்தித்துப் பேசினான்? அடிக்கடி அவளைப் பார்த்து, “உனக்காக யுத்தம் செய்தேன் என்று நினைக்காதே; என் வீரத்தைக் காண்பிக்கவே” என்கிறான். அது மட்டுமா?

“இராவணன் வீட்டில் நீ இருந்ததால் உன்மேல் எனக்குச் சந்தேகம்” என்று வெளிப்படையாகக் கூறுகிறான்.

“ஒருவன் தனக்குச் செய்த அவமானத்தைப் போக்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதையெல்லாம் குறைவரச் செய்துமுடித்தேன்...உன்னை அபகரித்த சத்ருவிடத்திலிருந்து உன்னை மீட்டேன். என் மித்ரர்களின் வீர்யத்தால் யுத்தமென்ற சமுத்திரத்தைக் கடந்தேன். ஆனால், இவ்வளவும் உனக்காகச் செய்தேன் என்று எண்ணாதே. நான் களங்கமற்ற இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்தவன்; நிகரற்ற கீர்த்தி பெற்றவன்; என் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியது எனக்குச் செய்த அவமானத்தைப் போக்க வேண்டியது, கடமை,துஷ்டனான இராவணனுடைய வீட்டில் வசித்ததால் உன் நடத்தையைப் பற்றிச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

(சர்க்கம் 117 பக்கம் 487)

குறிப்பு : இப்படி கடிந்து பேசி, இத்துடன் விட்டுவிட வில்லை. இன்னமும் கோபமாகப் பேசி, அவளுடைய முகத்தில் விழிப்பதற்கே கூட மனம் பொறுக்காமல் ஆத்திரமடைகிறான். என்ன ஆனாலும், கட்டிய புருடன் அல்லவா? தன் மனைவி பிறருடன் சென்றாள்; அதிலும் தன்னையும் தன் தம்பி லட்சுமணனையும் தந்திரமாகத் துரத்திவிட்டு இருவரும் இல்லாத சமயம் பார்த்து, ஏமாற்றிவிட்டு இராவணனுடன் சென்றாள். அப்படிப்பட்டவள் என்ன பத்தினி வேடம் போட்டு நடந்தாலும் இராமன் உண்மையை அறிந்து கொண்டான். பின்பு, அவன் சீதையைக் கடிந்து பேசுவதைக் கவனிப்போம்.

‘கண் வலியால் வருந்துகிறவனுக்குத் தீபத்தின் வெளிச்சம் எப்படி விரோதமோ, சகிக்க முடியாதோ, உபத்திரவிக்குமோ அப்படி எனக்கு எதிரில் நீ நிற்பது எனக்குச் சகிக்க முடியவில்லை; மிகுந்த உபத்ரவத்தை உண்டு பண்ணுகிறது; என்முன் நில்லாதே; உன்னால் எனக்கு ஆகவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை.’

(மேற்படி சர்க்கம், பக்கம் 488)

குறிப்பு : முன்பு சீதையை இராவணன் தூக்கிப் போன பிறகு, இராமன் சீதையை நினைத்து நினைத்து உருகினான். ‘சீதை எனக்கு, இப்படியும் அப்படியும் இன்பங்கொடுத்தாளே! என்னைக் கண்டால் இப்போதும் கட்டி அணைத்துக் சுகம் கொடுப்பாளே!’ என்றெல்லாம் கூறியவன், இப்போது சீதையைக் கண்டவுடன் ‘நீ என் முன் நில்லாதே; உன்னால் எனக்கு ஆக வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை’ என்கிறான். மேலும் ஒரு இடத்தில் இராமன், நான் காட்டிற்குச் சீதையுடன் வந்தது எப்போதும் இவளுடன் இன்பம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்கே என்கிறான்! ‘அயோத்தியில் இருந்தால் அங்குப் பலபேர்களின் கூட்டத்தினால் என் இஷ்டப்படியெல்லாம் அவளுடன் சல்லாபம் செய்ய முடியாது என்பதற்கே இங்குக் காட்டிற்குத் தனித்த இடத்திற்கு வந்தேன் என்கிறான். அப்படிப்பட்டவன் இப்போது சீதையை ஓட ஓடத் துரத்துகிறான். உன்னால் ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. அதாவது நீ எனக்கு மனைவி இல்லை; உன்னிடம் இன்பம் அனுபவிக்க எனக்கு விருப்பம் இல்லை என்பதை வெளிப்படையாகவே கூறிவிடுகிறான்.

18. இராமன் சீதையை சோரம் போனவளாகவே தீர்மானித்துவிட்டான்!

கோபம் அதிகரித்த இராமன் சீதையைப் பார்த்து (சர்க்கம் 117; பக்கம் 488) கூறுகிறான்;

உன் இஷ்டமான இடத்திற்குப் போ !

‘இதோ பத்துத் திக்குகளிலும் தடையில்லாமல் நீ (சீதை) சஞ்சரிக்கலாம்; நான் உத்திரவு கொடுத்து விட்டேன்; இஷ்டமான இடத்திற்கு நீ போகலாம்.’

(சர்க்கம் 117, பக்கம் 488)

எவன் உன் நடத்தைையைச் சகிப்பான்!

“உத்தமமான வம்சத்தில் பிறந்து, நிகரற்ற தேஜசும் வீர்யமும் பொருந்தி, புருஷன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் எவனாவது துஷ்டனுடைய கிரகத்தில் பத்து மாதங்கள் வரையில் அவனுடைய அதிகாரத்திற்கும், சக்திக்கும் கட்டுப்பட்டு வசித்த தன் பார்வையை மறுபடியும் சேர்த்துக் கொள்வானா?”

உன்னைத் தொட்டான், மடியின் வைத்தான் ஆசையோடு!

“ராவணன் உன்னைத் தொட்டு மடியில் வைத்துக் கொண்டு போனான்; ஆசை பொழியும் நேத்திரங்களால் உன்னைப் பார்த்தான்.”

உன்னை ஏற்றால், பார்ப்போர் சீ!சீ! என்று நிந்திப்பர்!

“களங்கமற்ற இக்ஷவாகு குலத்தில் பிறந்தவனென்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு உன்னை இப்போது சேர்த்துக் கொண்டால், ஒவ்வொரு பிராணியும் சீ! சீ! என்று நிந்திக்காதா?”

உன் மீது பிரியமில்லை, எங்காவது போய்விடு!

“என் குலதர்மத்தையும், கவுரவத்தையும் காப்பாற்ற உன்னைச் சத்ருவிடத்திலிருந்து மீட்டேன்; விசேஷ கீர்த்தியைச் சம்பாதித்தேன்; உன்னிடத்தில் எள்ளளவும் எனக்கு ஆசை இல்லை; நீ இஷ்டமான இடத்திற்குப் போகலாம்”

இது ஆலோசித்து செய்த முடிவு!

“நான் கோபத்தால் பதறிச் சொல்லவில்லை; இது சாந்தமாய் நெடுநேரம் ஆலோசித்து செய்த முடிவு.

லட்சுமணன், பரதன், சத்துருக்கனன், சுக்ரீவன், விபீஷணன் முதலியவர்களுடைய கிரகங்களில் எங்கே இஷ்டமோ அங்கே நீ வசித்துக்கொண்டிருக்கலாம்.”

ஏன் நீ இராவணனுக்கு வசப்பட்டு விட்டாய்

“நீ நிகரற்ற அழகுள்ளவன்; பார்ப்பவர்களுடைய மனத்தை அபகரிப்பவன்; இராவணன் உன்மேல் ஆசை வைத்து எடுத்துக்கொண்டு போனான்; சகலவிதத்திலும் அவனுடைய வசத்தில் இருந்தாய். அவனுக்கு நீ சுவாதீனப்படாமல் இருக்கமுடியுமா?” இப்படிச் கர்ண கரூரமான வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.

குறிப்பு : இப்படி இராமன் ஆத்திரம் மிகுந்து பேசுகிறான். “இராவணன் உன்னை அனுபவித்துவிட்டான். நான் உன்னைச் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டேன். எக்கேடு கெட்டு எங்காவது போய்விடு என் முன் நிற்காதே” என்று ஏசுகிறான். ராமன் தன்னைப் பற்றிய உண்மைகளை எல்லாம் எப்படிக் கொண்டு அறிந்துவிட்டானே என்று சீதை உணர்ந்து விட்டாள். அவள் என்ன செய்வாள்? கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருக்க காட்டில் மதயானையால் முறுக்கப்பட்ட இளமரத்தைப் போல் தவித்தாளாம். வேறு என்ன செய்ய முடியும்? குற்றமுள்ளவளின் மனத்தில் வேறென்ன புலப்பட முடியும்?

19. சீதை ஆத்திரமடைந்து ஒரு அளவுக்கு தந்திரமாக தனது கற்புத் தவறை ஒப்புக்கொள்கிறாள்!

இதைக் கேட்ட சீதை அகங்காரத்துடனும், ஆணவத்துடனும், கணவனிடம் பேசுகிறோமே என்பதுகூட இல்லாமல், கணவனைக் கண்டித்துரைக்கிறாள்.

அற்பனைப்போல் பேசினாள்!

“ஏதோ ஊரும் பேரும் அற்ற சாதாரண ஸ்திரீயைப் பார்த்துப் பேசுவது போல் பேசி விட்டார்களே!

வீரனுக்கழக உன் வார்த்தைகள்!

சுத்த வீரனென்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தங்களுக்கு இது அழகா?”

குறிப்பு : இராமனை இவ்விதம் சீதை கடும் கோபத்தால் “நீ பேசியது அற்பனைப் போல் பேசினாய்; வீரனுக்குள்ள பேச்சுகளைப் பேச வில்லை” என்று கூறி இராமனை, அற்பன், வீரமில்லாத கோழை என்று நிந்தித்தும் பேசுகிறாள். பதிவிரதைப் பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டவள் கணவனைப் பேசுகின்ற வார்த்தைகள் இவைகள் தானா என்பதைச் சிந்தியுங்கள்.

இது மட்டுமா? சீதை, “இராவணனுக்கு சம்மதித்தேன்” என்று துணிச்சலோடு இராமனிடம் கூறிவிடுகிறாள் என்பதையும் காணலாம்.

இராமன் சீதையிடம் சந்தேகப்பட்டு அவளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தவுடன், சீதை இராமனைக் கடிந்து பேசி, “நீ அற்ப மனிதனைப் போல் என்னைப் பேசிவிட்டாயே” என்று பேசி மேலும் அவளே இராமனிடம் துணிவோடு “நான் இராவணனுக்கு சம்மதித்தேன்” என்கிறாள்.

“என்னை இராவணன் தொடர்ந்துதான் என்கிறீர்கள்; வாஸ்தவமே” (பக்கம் 490)

குறிப்பு : சீதையை இராவணன் தொட்டு எடுத்தான் என்பதால்தான் சீதை இராவணனுக்கு நிச்சயம் உடன் பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதை இராமன் நிச்சயிக்கிறான். ஏனெனில் இராவணன் இஷ்டப்படாத எந்தப்

பெண்ணையாவது தொட்டான் என்றால் அவன் உடல் நெருப்புப் பற்றி எரியவேண்டும்; அல்லது தலை வெடித்து விடவேண்டும். இந்த இரண்டும் சாபங்களும் இராவணனுக்கு இருக்கையில், அவன் சீதையைத் தொடும்பொழுது அவனுக்கு ஒரு சாபமும் நிறைவேறவில்லை. ஆகவேதான் இராமனுக்குச் சந்தேகம்; இதைத்தான் சீதையும் குறிப்பிடுகிறாள் “தொட்டு எடுத்தான் என்று சந்தேகப்படுகிறீர்கள்” என்று கூறுகிறாள்.

மேலும் அவள் கூறுகிறாள்; “நான் ஸ்திரீ; ஒண்டி; அநாதை; அவனோ ராட்சதன்; அளவற்ற பலசாலி; க்ரூரன்; ஆயுதபாணி; சகாயமுள்ளவன் என்னால் கூடியவரை தடுத்தேன். எனக்கு எள்ளளவாவது அவனுடன் போக வேண்டும் என்று ஆசை இருந்ததா?”

(மேற்படி பக்கம்)

குறிப்பு : எப்படி தந்திரத்தால் தப்பித்துக் கொள்கிறாள் பாருங்கள். இராவணன் அப்படிப்பட்டவன், இப்படிப் பட்டவன், நான் பெண் பிள்ளை, ஒண்டியாக இருந்தேன். ஆகவே நான் என்ன செய்வேன் என்கிறாள். அது மட்டுமா? இன்னமும் தந்திரத்தைப் பாருங்கள்.

“என் தேகம் பிறர்க்கு வசப்பட்டது. சுதந்திரமற்ற நான் என்ன செய்ய முடியும்? என் வசத்திலிருந்த என் இருதயம் அப்பொழுதும், இப்பொழுதும், எப்பொழுதும் தங்களிடத்திலேயே நாடி இருக்கிறது.

(மேற்படி பக்கம்)

குறிப்பு : என் திரேகம் மட்டும் அவனிடம் மாட்டிக் கொண்டது. ஆனால் என் இருதயம் எப்பொழுதும் உங்களிடம் தான் இருக்கிறது என்கிறாள். இதன் கருத்தென்ன? சிந்தியுங்கள். என் உடலை அவன் அனுபவிக்கையில் என் மனது உங்களிடம் தான் இருந்தது. இதன்படி, உடலை மட்டும் அவன் சுகித்தான் என்பதுதானே பொருள்? எனவே சீதையை தான் இராவணனுக்கு இசையும்படி ஆகிவிட்டது என்று ஒப்புக்கொள்கிறாள்.

20. இப்படிப்பட்ட இந்த இராமாயணம் ஒரு திருட்டுக் கதை!

அது அசல் (ஓரிஜினல்) கதை அல்ல; அதன் மூலக்கருத்து கந்தபுராணத்திலிருந்து கையாடிய (திருடிய) தாகும்.

கந்தபுராணக் கதையும், இராமாயணக் கதையும் ஒரே அடிப்படைக் கருத்தைக் கொண்ட கற்பனைக் கதைகளாகும். ஒன்றைப் பார்த்தே, அதாவது ஒன்றை ஆதாரமாக வைத்தே மற்றொன்று புனைப்பட்டதாகும்.

இவைகளில் எதைப் பார்த்து எது புனைப்பட்டது என்பது ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாகும். அறிவு ஆராய்ச்சியையும், வளர்ச்சி (எவ்லூஷன்) தத்துவத்தையும் முன்னதாகவைத்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் கந்தபுராணம் தான் முந்திய தாக இருக்கும் எனக் கருதவேண்டியிருக்கிறது.

கந்தபுராணம் சைவ பரமானது; இராமாயணம் வைணவ பரமானது. சைவம், வைணவம் என்கின்றதான இரண்டிலும் சிவன், விஷ்ணு என்கின்றதான இரண்டு கடவுள்களிலும் சிவனும், சைவமும் தான் முந்தியதாக இருக்கக்கூடும். சிவன் காட்டுக் கடவுள், அவனது உருவம் காடாளுந்தன்மை உடையது; சிவன் இருப்பிடம் சுடுகாடு (கோயில் சுடுகாடு) கைலையங்கிரி மலை. அவன் உடை காட்டு மிருகத்தின் தோல் (புலித்தோல் நல்லாடை) அவன் அணிபாம்பு (அரவாபரணம்), எலும்பு, கையில் மான்குட்டி, பாத்திரம் மண்டைஓடு, கபாலம் ஏந்திய கை, பூச்சுப் பூசிக் கொள்வது சுடுகாட்டுச் சாம்பல் (சுடலைப் பொடி), தலைசடை (சடைமுடி) காதில் தொங்கும் வளை தோடு (குண்டலம்) ஆயுதம் மழுஈட்டி, சிவன் மனைவி மலைமகள் வாகனம் எருது, சிவன் பிள்ளை ஆனைமுகன், ஆறுமுகன், மனைவியும் காட்டுப்பெண் (வள்ளி) ஆயுதம் வேல், சூலம் (திரிசூலம்) வாகனம் மயில், அவன் இருப்பதும் காடு (குன்று); ஆடை கோவணம், உணவு தேனும் தினை மாவும், பழைய சிவனுடைய குணங்களும், சூதுவாது அற்றதும், புரட்டுப் பித்தலாட்டம் அற்ற வெள்ளை குணமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவைகளைக் கொண்டு பார்த்தால் சிவன் மக்கள் காட்டு மிராண்டிகளாய், பக்குவமடையாதவர்களாய் இருந்த காலத்தில் காட்டாளர்களால் கற்பனைகள் செய்து கொள்ளப்பட்டது. (இந்தப் பூலோகக் கடவுள்) என்பது நன்றாய் விளங்கும்.

விஷ்ணு அப்படி அல்ல; சிவன் கற்பிக்கப்பட்டதற்கு நேர்மாறாக நாட்டில் மக்களால் அதாவது மக்கள் சிறிது நாகரிகம்

பெற்று அறிவு வளர்ச்சியுடன் நாட்டில் வீடு, வாசல், செல்வம், நல்லாடை, நல்லுணர்வு முதலியவைகளுடன் வாழ்கின்ற காலத்தில் நாட்டு மக்களால் கற்பித்துக் கொண்ட மேல் உலகக் கடவுள் என்றே சொல்லலாம்.

ஏனெனில், விஷ்ணுவின் உருவகம் எல்லாமுமே சிவனுக்கு மாறானது. விஷ்ணு அவதாரங்களும் அநேகமாய் தந்திரத்தையும் நாட்டு வகுப்பு நிலைமையையும், அனுசரித்தவைகளே, ஒழிய, காட்டு நிலையை அனுசரித்தவைகள் அல்ல. ஆதலால், சிவனைவிட சைவத்தைவிட விஷ்ணுவும் வைணவமும் நீண்ட நாள்களுக்குப் பின்னால் கற்பிக்கப்பட்டவைகளாகத்தான் இருக்க முடியும். மற்றும் கந்த புராணக் கதை, இராமாயணத்தை விட அதிகமான காட்டு மிராண்டித் தன்மைகளைக் கொண்டதாகும்.

21. கருத்துக் கையாடல்களாவன

கந்தன் தோற்றம்

அசுரர்களால் தேவர்களுக்குக் கேடு செய்யப்படுகின்றன என்பதாகத் தேவர்கள், சிவனை வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க கந்தன் தோற்றுவிக்கப்படுகிறான்.

இராமன் தோற்றம்

இரட்சதர்களால் தேவர்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்று தேவர்கள், விஷ்ணுவை வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்கவே விஷ்ணு இராமனாக அவதரிக்கிறான்.

கந்தன் பிறப்பு

கந்தன் பிறக்க சிவன், பார்வதியை 100 தேவ வருடம் (அதாவது சுமார் 300,000 ஆண்டு) கலவி (புணர்ச்சி) செய்தானாம்.

அப்போதும் கருத்தரிக்கவில்லையாம்! நீண்ட நாள் போகத்தைக் கண்டு பயந்த ரிஷிகள், கலவியைத் தடுத்தார்களாம், அதன் பேரில் சிவன் கலவியை நிறுத்திக் கொண்டானாம்.

அதன் பயனாய் சிவன் வீரியம் (இந்திரியம்) பூமியில் கொட்டிற்று. ஆறுபோல் கங்கையில் விழுந்தது என்பதாக ஒரு புராணம் கூறுகிறது.

அந்த இந்திரியத்தை ரிஷிகள், கையில் வாங்கிக் குடித்தார்கள் என்பதாக ஒரு புராணம் கூறுகிறது.

விஷ்ணு கையில் வாங்கிக் குடித்தார் என்பதாக ஒரு புராணம் கூறுகிறது.

இதனால் ரிஷிகள், விஷ்ணு உள்பட கர்ப்பமானார்கள் என்பதாக ஒரு புராணம் கூறுகிறது.

இன்னும் எத்தனையோ அதாவது, சிவன் இந்திரியம் ஆற்றில் ஆறு கிளையாய்ப் போனதால், கந்தனுக்கு ஆறு முகம் ஏற்பட்டதாம்! இப்படிக்காட்டுமிராண்டி ஆபாசக் கட்டுக்கதை சம்பவங்கள் இன்னும் எத்தனையோ கந்தன் பிறப்பில் கூறப்படுகின்றன.

ஆனால் இராமாயண இராமன் பிறப்பு அப்படி இல்லை. இராமன், தசரதன் கலவியில் அவன் மனைவிகள் சூல் ஆகித் தசரதனுக்குப் பிறந்தார்கள் என்று சொல்லத்தான் இடமில்லையே ஒழிய, மற்றபடி யாகம், பூதம், குதிரையுடன் கட்டித்தழுவிப் படுத்திருத்தல் என்று பல கற்பனை இருந்தாலும், புரோகிதனுக்கு சூல் ஆகிப் பிறந்ததாக அதாவது, பெரிதும் இயற்கை முறைப்படி சூல் ஆகிப்பிறந்திருக்கிறான் என்று காணப்படுகிறது. ஆனால் 60 ஆயிரம் ஆண்டு கிழவிக்குப் பிள்ளை பிறந்தது என்பது தான் இயற்கைக்கு விரோதமானது.

என்றாலும் கந்தன் பிறப்பு மிகக் காட்டுமிராண்டித்தனமான கற்பனை.

இதுபோலவே கந்தபுராணத்தில் பாத்திரங்கள் அநேகமாய் முழுதும் காட்டுமிராண்டித்தனமான கற்பனை.

இராமாயணப் பாத்திரங்கள், கந்தபுராணப் பாத்திரங்களைவிட சிறிது இயல்பை அனுசரித்ததாக இருப்பதாலும், பிந்தி காலத்திற்கு ஏற்றதான கற்பனையானவைகளாக இருப்பதாலும் கந்தபுராணமே முந்தியது என்று கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே கந்த புராண மூலக்கருத்து கற்பனையை எடுத்துக்கொண்டு அக்கால அறிவுத் தன்மைக்கு ஏற்றப்படி செப்பனிட்டதாகக் கருதிக்கொண்டு, வைணவபரமாக வால்மீகி பெயரால் இராமாயணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, கந்தபுராணம் முந்தியது, இராமாயணம் பிந்தியது என்றும், கந்த புராணக் கருத்தைக் கையாடியே இராமாயணம் எழுதப்பட்டது என்றும் சொல்லுகிறேன்.

கந்தனுக்கு - ஆறுமுகம்; இராவணனுக்கு 10 முகம்; மற்றும் தேவர்களுக்கு எதிரிகளான அசுர அரசன் சூரபத்மன் பெரிய வரப்பிரசாதம் பெற்றவன். வர்ணாசிரம விரோதி, பிராமணர்களைத் துன்புறுத்தியவன். இராட்சத அரசன் இராவணன், பெரிய வரப்பிரசாதம் பெற்றவன்; தேவர்களுக்குக் கேடு செய்தவன், வர்ணாசிரம விரோதி; பிராமணர்களைத் துன்புறுத்தியவன்.

இருவர் மனைவிகளும் பதிவிரதைகள்; உடன்கட்டை ஏறினவர்கள்.

கந்தனுக்குப் பெண்டாட்டி வள்ளி, இராமனுக்குப் பெண்டாட்டி சீதை, வள்ளி யாருக்குப் பிறந்தவள் என்று தெரியாது. யாராலோ பெற்று காட்டில் போடப்பட்டுக் கிடந்து வேடரால் வளர்க்கப்பட்டவள். சீதை யாருக்குப் பிறந்தவள் என்று தெரியாது. யாராலோ பெறப்பட்டு நாட்டின் வெளிப்புறத்தில் நிலத்தில் போடப்பட்டு, புழுதி அடைந்து கிடந்து, எடுக்கப்பட்டு, அரசனால் வளர்க்கப்பட்டவள். சூரன் இராஜ்யம் வீரமகேந்திரம். இராவணன் இராஜ்யம் இலங்கை, சூரன், இந்திரன் பெண்டாட்டியை சிறை எடுக்கச் சென்று, அவள் காணாததால் அவள் மகளையும், தேவர்களையும் சிறை வைத்தான். இராவணன் இராமன் பெண்டாட்டியையே சிறை வைத்தான்.

சூரன் காலத்தில் (கந்தபுராணக் காலத்தில்) மனைவி முறையும், ஒருவன் மனைவியை ஒருவன் கெடுக்கும் முறையும் அவ்வளவு கவனிக்கத் தக்கதாயில்லாததால் அதைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் கந்தபுராணத்தில் காண்பது அரிது.

இராவணன் காலத்தில் - இராமாயண காலத்தில் மனைவி முறையும், கைப்பற்றுதல், கெடுத்தல் முறை முக்கிய கவனம் பெற்றிருந்ததால் கைப்பற்றிக் கெடுத்துவிட்டான் என்கிற அளவுக்கு முக்கிய கருத்தாய் காட்டப்படுகிறது.

சூரனுக்கு ஒரு தங்கை (அஜமுகி ஆட்டு முகத்தவள்) அவள் சூரனால் அங்கவீனமாக்கப்பட்டவள். (கையறுக்கப்பட்டவள்)

இராவணனுக்கும் ஒரு தங்கை. சூர்ப்பனகை (கும்பிய முகம்) லட்சுமணனால் அங்கவீனமாக்கப்பட்டவள் (மூக்கு, முலை, காது அறுக்கப்பட்டவள்)

அஜமுகி இந்திரன் மனைவியை தன் அண்ணன் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அண்ணனுக்கு ஆசை ஊட்டுகிறாள்.

சூர்ப்பனகை இராமன் மனைவியைத் தன் அண்ணன் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அண்ணனுக்கு ஆசை ஊட்டுகிறாள்.

கந்தன் தூதனாகிய வீரவாகு வீரமகேந்திரத்தை எரியூட்டி அழித்தான்.

இராமன் தூதனாகிய அனுமன் இலங்கையை எரியூட்டி அழித்தான்.

வீரவாகு சூரன் முன் கொண்டு வரப்பட்டான். அனுமன்
இராவணன் முன் கொண்டு வரப்பட்டான்.

சூரனுக்கும் மந்திரி சபை; அதில் சூரன் மந்திரிகளோடு
யோசிக்கின்றான்.

இராவணனுக்கும் மந்திரிசபை; அவனும் மந்திரிகளோடு
யோசிக்கிறான்.